

בשם ה'
נעשה
ונעליה

עש"ן

עמ"י

ספר

תקון הפלא

המנקד

הוצאת

קון ר' ישראל דב אודסר זצ"ל
להדפסת והפצת
ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

בס"ד

קרון ר' ישראל דב אודסר זצ"ל

להדפסת והפצת ספרי

רבי נחמן מברסלב זיע"א

ת.ד. 5805 ירושלים

לעי"נ הרה"ח ר' ישראל דב

ב"ר אייזיק שלמה זצ"ל

תלמיד הרב ישראל קרדונר זצ"ל

תלמידו של הרב משה ברסלבר זצ"ל

תלמיד **מוהרנ"ת** זי"ע ועכי"א

תלמידו של רביה"ק מוהר"ן **מברסלב** זי"ע ועכי"א

נלב"ע ח"י חשון תשנ"ה

ולע"נ זוגתו מרת אסתר מינדל

בת ר' פנחס הכהן ע"ה

נלב"ע כ"ה תמוז תשכ"ה **ת.נ.צ.ב.ה.**

ההפצה היא לכל מאן דבעי במחיר הקרון

ללא מטרות רווח ובסיבסוד

לפרטים טל. 02-6287628 — 052-442189

פקס: 02-6260702

© כל הזכויות שמורות

Printed In Israel

צילום ולוחות פרנק ירושלים

זה שמו נאה לו

ספר

תקון הפללי

כי הוא תקון הברית הנקרא "תקון הפללי" כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק א' (סימן כ"ט אות ד' עין שם). והוא תקון למקרה לילה, חס ושלום, לומר אלו העשרה מזמורי תהלים באותו היום שקרה לו, כמבאר בהקדמת הספר לך נא ראה שמה.

הוציאו מהעולם אל הגלוי אדונינו מורנו ורבנו וכו' וכו' מורנו הרב רבי נחמן, זכר צדיק וקדוש לברכה, בעל המחבר ספרי לקוטי מוהר"ן חלק א' וב' וספר ספורי מעשיות, וספר המדות הנקרא הנהגות ישרות על-פי אלה בית ועוד חבורים והמה בכתובים.

הוצאת

קון ר' ישראל רב אודסר זצ"ל

להדפסת והפצת

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

פעיה"ק ירושלים תוכב"א

פְּדִיּוֹן

ראה זה מצאנו בכתב יד רבינו, זכרונו לברכה, והוא ראשי פרקים מענין פדיון (עי' בלקוטי מוהר"ן סי' ק"פ) עם תפלה קצרה בסופו וראוי להציגה כאן:

יניח ידיו על המעות ויאמר:

מְעוֹת וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ.
צָדֵק מַלְכוּתָא קְדִישָׁא: דִּינָא דְמַלְכוּתָא דִּינָא.
שׁוֹרֵשׁ הַדִּינִים בִּינָה. שְׁלֹשָׁה יָדַים בְּבִינָה: יָד הַגְּדוּלָה,
יָד הַחֲזָקָה, יָד הָרַמָּה. ג' פְּעָמִים יָד גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל
מ"ב. מ"ב שְׁבִיעִירָה שֵׁם שֶׁל אָנָּא בְּכַח. מ"ב שְׁבַבְרִיאָה
שְׁנֵי פְּעָמִים אַקִּי"ק. מ"ב שְׁבַאֲצִילוֹת הוּי"ה [פשוט]
בְּמִלּוּאוֹ וּמִלּוּי דְּמִלּוּי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת
מֵעַל [פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי] עַל־יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא
חֲסָדִים גְּדוּלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ
תַעֲרוֹבֶת דִּין כָּלֵל. אָמֵן:

פְּדִיּוֹן הוּא הַמְתַּקֵּת הַדִּינִים

וְהוּא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת

כִּי עֵקֶר הַרְפוּאָה עַל יְדֵי פְּדִיּוֹן דְּוָקָא

וְרַפָּא וְרַפָּא מִסְפֵּר "פְּדִיּוֹן גִּפְשׁ" (עם שְׁתֵּי הַתְּכוּת)

(לקוטי מוהר"ן ח"ב תורה ג)

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

הַקְדָּמָה

אֵיִתָּא בְּלִקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק רֵאשׁוֹן סִימָן ר"ה וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ:
תְּקוּן לְמִקְרָה לִילָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן, לּוֹמֵר עֲשֶׂרָה
קְפִיטָל (א) תְּהִלִּים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁאַרְע לּוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי
יֵשׁ כַּחַ בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים לְהוֹצִיא הַטָּפָה מִהַקְלָפָה שְׁלִקְחָה
אוֹתָהּ, כִּי "תְּהִלִּים" בְּגִימְטְרִיא לִילִית עִם הַחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת
שֶׁל שְׁמָה, שֶׁהִיא הַמְּמֻנָה עַל זֶה בִּידוּעַ (ב). וְצָרִיךְ לְכוּן
בְּשַׁעַת אַמִּירַת תְּהִלִּים, שֶׁתְּהִלִּים בְּגִימְטְרִיא תְּפָה, שֶׁהוּא
מְכוּן כְּמִסְפֵּר הַשְּׁנַי שְׁמוֹת אֵל אֱלֹהִים בְּמִלּוּאוֹ כְּזֶה: אֵל"ף
למ"ד; אֵל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שְׁעַל־יְדֵי הַשְּׁנַי
שְׁמוֹת אֵלוֹ יוֹצֵאָה הַטָּפָה מִהַקְלָפָה. כִּי הַטָּפָה הִיא בְּחִינַת
חֶסֶד וּגְבוּרָה בִּידוּעַ, כִּי יֵשׁ בָּהּ כַּחַ אֵשׁ וּמִים; חֲמִימוֹת
וְלַחוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה (ג), וְעַל־יְדֵי הַשְּׁנַי שְׁמוֹת
אֵל אֱלֹהִים הַנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה, בִּידוּעַ (ד)
שֶׁהֵם גִּימְטְרִיא תְּהִלִּים כַּנ"ל, עַל־יְדֵי זֶה מוֹצִיאִין הַטָּפָה
מִשָּׁם. וְזֶה צָרִיךְ לְכוּן בְּשַׁעַת אַמִּירַת תְּהִלִּים. וְעַל־כֵּן צָרִיךְ
לּוֹמֵר עֲשֶׂרָה קְפִיטָל. כִּי יֵשׁ עֲשֶׂרָה מִיְּנֵי זְמָרָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת

(א) מוֹמְרִים. (ב) זוֹהַר וִיקְרָא עוֹ: בְּרֵאשִׁית יט. (ג) זוֹהַר בְּמִדְבַר רַנָּה. (ד) וִיקְרָא ל': לֵא. סה.

הַעֲשָׂרָה לְשׁוֹנוֹת שְׁנָאֵמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים, כַּמּוּבָא (בַּגְּמָרָא פְּסָחִים ק"ז וּבְהַר הַקְדוּשׁ (ה) שָׁהֵם: אֲשֶׁרֵי, וְלִמְנַצַּח, וּמִשְׁכִּיל, וְהַלְלוּיָהּ וְכוּ', עֵינַי פָּרוּשׁ רַש"י. וַיֵּשׁ בַּח בְּכָל לְשׁוֹן וְלְשׁוֹן שֶׁל עֲשָׂרָה לְשׁוֹנוֹת הַנ"ל לְבַטֵּל בַּח הַקְּלָפָה הַנ"ל, כִּי כָּל אֶחָד מֵאלוֹ הַלְשׁוֹנוֹת הֵם הַפֶּךְ הַקְּלָפָה הַנ"ל. כִּי אֲשֶׁרֵי הוּא לְשׁוֹן רְאִיָּה וְהֶסְתַּכְּלוֹת^(ו). הַפֶּךְ הַקְּלָפָה הַנ"ל שְׁעָקַר כַּחַה מִקְּלָקוּל הָרְאוֹת, מִבְּחִינַת וַתִּכְהִינּוּ עֵינָיו מִרְאוֹת^(ז); בְּחִינַת יְהִי מְאוֹרֵת (ח) — חֶסֶד, וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה (תְּקוּנַי זְהַר תְּקוּנֵי מ"ד): דָּא לִילִית נִמְצָא שְׁעָקַר כַּחַה מִקְּלָקוּל הָרְאִיָּה, וְאֲשֶׁרֵי, שֶׁהוּא לְשׁוֹן רְאִיָּה, הוּא הַפֶּךְ מִמֶּנָּה. וְכֵן מִשְׁכִּיל, כִּי הוּא בְּבְחִינַת מִשְׁכִּיל, וּמִשְׁכִּיל הוּא הַפֶּךְ מִזֶּה. וְעֵינַי זֶה עֵינַי בְּמָקוֹם אַחֵר (ט), כִּי עָקַר כַּחַה לְהַחֲטִיא אֶת הָאָדָם בְּמָקָרָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, הוּא עַל-יְדֵי לְשׁוֹן תְּרֻגוֹם, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁכִּיל עַל-יְדֵי תְּרֻגְמוֹן, שֶׁהוּא מְעַרְב טוֹב וְרַע; לְפַעְמִים מִשְׁכִּיל וְלְפַעְמִים מִשְׁכִּיל, עֵינַי שָׁם. וְכֵן הַלְלוּיָהּ הַפֶּךְ הַקְּלָפָה, שֶׁשְׂמָה לִילִית עַל-שֵׁם שֶׁהוּא מְיַלְלֵת בִּילְלָה תָּמִיד, וְהַלְלוּיָהּ — הַפֶּךְ יַלְלָה, כִּי אוֹתִיוֹת הַלְלוּיָהּ הֵם הַפֶּךְ יַלְלָה (וְהַשְׂאָר לֹא פִּרְשׁ). גַּם הַטְּפָה בָּאָה מֵהַדְּעַת שֶׁהוּא בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה, כִּי גַם הַטְּפָה הִיא בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה כֵּן"ל. וַיְדוּעַ שֶׁהַדְּעַת הִיא בְּחִינַת חֲמִשָּׁה חֶסְדִּים וְחֲמִשׁ

(ה) שם קא. (ו) ע"פ הכתוב במדבר כד. יז. עיי"ש בתרגום יונתן. (ז) בראשית כז. א. (ח) שם א. יד. (ט) ליקו"מ ח"א סי' י"ט. (י) ע"פ שער ל"ד פ"ג.

גבורות (כ), על־פּן צָרִיךְ לומר עֲשֶׂרָה קְפִיטֵל. וְזֶה בְּחִינַת:
לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פֶשַׁע – רֵאשִׁי תְּבוֹת נְאֻף, שֶׁהוּא
נִכְנַע עַל־יְדֵי בְּחִינַת לְדוֹד מִשְׁכִּיל, דִּהְיֵנו תְּהֵלִים.

וּבְלִקוּטֵי תְּנִינָא (סִימָן צ"ב) אֵיתָא בְּזוּ הֶלְשׁוֹן: תְּקוּן לְמִקְרָה
חֵם וְשָׁלוֹם, לומר עֲשֶׂרָה קְפִיטֵל תְּהֵלִים. כְּמִבְאָר
בְּסִפְר הָרֵאשׁוֹן (בְּסִימָן ר"ה) עֵינ שָׁם וְכו'. וְדַע כִּי הָעֲנִין שֶׁל
הָעֲשֶׂרָה מֵינֵי נְגִינָה הַנ"ל, שָׁהֵם כְּנֶגֶד פְּנֵם הַנ"ל, הוּא מְרָמֵז
בְּפִסּוּקִים אֱלוֹ: בְּרֻכָּה – אֲבִרְךָ אֵת ה' אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף
לַיְלֹת וְכו' (ב); אֲשֶׁרֵי – אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה (כ);
מִשְׁכִּיל – וּמַה' אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת (ג); שִׁיר – וּבְלִילָה שִׁירָה
עֲמִי (ד); נְצוּחַ – לְמַנְצַח אֵל תְּשַׁחַת (ה); נִגּוּן – אֲזַכְּרָה נְגִינַתִּי
בְּלִילָה (ו); תְּפִלָּה – הֵיאֵכֵל תְּפִל מְבִלִי מְלַח (ז); הוֹדוּ – פֶּן
תִּתֵּן לְאַחֵרִים הוֹדֶךָ (ח); מְזֻמּוֹר – נוֹתֵן זְמִירוֹת בְּלִילָה (ט);
הִלְלוּיָהּ – אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תְּתַהַלֵּל (י) (וְהֵבֵן הַיֵּטֵב
רְמִזִּים אֱלוֹ). וְדַע כִּי אֱלוֹ הֵם הָעֲשֶׂרָה קְפִיטֵל תְּהֵלִים: מ"ז,
ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
וְהֵם תְּקוּן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְעֲנִין הַנ"ל. וְכִי שְׁזוּכָה לְאִמְרָם
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵינן צָרִיךְ לְפַחַד עוֹד מִפְּנֵם הַנּוֹרָא שֶׁל הַמִּקְרָה
חֵם וְשָׁלוֹם כִּי בּוֹדָאֵי נִתְתַקֵּן עַל־יְדֵי זֶה.

וְדַע אָחֵי, כִּי בְּתַחֲלָה אָמַר הוּא זְכָרוֹנוֹ לְבְּרָכָה הַתּוֹרָה

(כ) ע"ח שכ"ה דרוש ב'. (ל) תהלים טו. ז. (מ) שם לב. א. (נ) משלי יט. יד. (ס) תהלים מב. ט. (ע) שם נט. א.
(פ) שם עז. ז. (צ) איוב ו. ו. (ק) משלי ה. ט. (ר) איוב לה. י. (ש) משלי לא. ל.

הנ"ל המתחלת: תקון למקרה לילה. ובתחלה, בעת שהתחיל לגלותה לא הייתי לפניו אז, אך השם יתברך זכני ובאתי אצלו סמוך מאד לאותה העת שהתחיל לגלותה, וספר לי אחד בשמו התורה הנ"ל כפי ששמעתי מפיו הקדוש. ובתוך כך, באותה השעה ששמעתי מפי אחר בשמו התורה הנ"ל, בתוך כך סבב השם יתברך שדברתי עמו מזה וחזר ואמרה לפני בקצור הנ"ל. ובאותה העת שגלה התורה הנ"ל, לא גלה אז איזה קפיטל לומר, רק אמר סתם: לומר עשרה קפיטל תהלים לתקון הנ"ל. ושמעתי מפיו הקדוש אז שאמר, שהיה ראוי לגלות איזה הם עשרה קפיטל תהלים שצריכין לומר, אך איזה עשרה קפיטל תהלים שיאמרו הם תקון לזה, כי כל עשרה קפיטל תהלים, איזה שהם, כלם הם כנגד עשרה מיני נגינה, שהם תקון להנ"ל. ואז, בעת שגלה התורה הנ"ל, אמר בתחלה שתקון הראשון הוא המקוה שצריכין לטבל במקוה, (ואמר בזו הלשון: דאם ערשטע איז מקוה), ואחר-כך גלה התקון הנ"ל, לומר עשרה קפיטליד תהלים הנ"ל. גם פעם אחת אמר שצריך לזהר מאד לטבל באותו היום שיהיה האדם בלתי טהור, ואפלו אם לא יוכל לטבל בבקר, על-כל-פנים יטבל באותו היום אפלו לפנות ערב, כי צריכין לזהר מאד לטבל באותו היום דוקא (וענין בסוף ספורי מעשיות שאמר, שטוב מאד לטבל תכף ומיד וכו', ענין שם).

אחר־כֵּן, אחר שְׁעֵבֶר קָרוֹב לְאַרְבַּע שָׁנִים (ומה שְׁעֵבֶר בָּאֵלּוּ
הַשָּׁנִים יִקְצְרוּ רַבּוֹת יִרְעוֹת לְסֵפֶר), וּכְבָר הָיָה לוֹ הַחֹלְאָת
שָׁלוֹ שְׁנֵסֶתֶלֶק מִמֶּנּוּ, וּכְבָר חֹזֵר מִלְּמַבְרַג – פֶּעַם אַחַת
בַּחֲרָף שָׁכַב עַל מִטָּתוֹ וְאַנְחָנוּ עִמְדָנוּ לְפָנָיו, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר
מֵעֵגוֹן הָעֵשְׂרָה קִפִּיטָל תְּהֵלִים, שֶׁהֵם תְּקוּן לְהַג'ל. וְאָז צִוָּה
עָלַי לְכַתֵּב עַל הַנִּיר הַפְּסוּקִים שְׁמַרְמֹז בָּהֶם הָעֵשְׂרָה מִיָּנִי
נְגִינָה, שֶׁהֵם תְּקוּן לְהַג'ל, וַיִּשְׁבַּתִּי לְכַתֵּב. וּמִפְּוֹ יִקְרָא אֱלֹהִים,
וְגָלָה לִי הַפְּסוּקִים, וּכְתַבְתִּים עַל הַסֵּפֶר כַּאֲשֶׁר הֵם גְּדַפְסִים
בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָא סִימֵן צ"ב הַג'ל. וְאָז גָּלָה דַעְתּוֹ שְׂרָצוֹנוֹ
לְגַלּוֹת בַּפְּרָטִיּוֹת אִיזוֹ הֵם הָעֵשְׂרָה קִפִּיטָל תְּהֵלִים שְׂצָרִיכִין
לֹאמֵר בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְהֵינּוּ עוֹמְדִים וּמְצַפִּים שְׁיִגְלָה לָנוּ וְלֹא
זְכִינוּ מִיָּד, וְאַחֲר־כֵּן נִסְעָנוּ מֵאִתּוֹ. וְאַחֲר־כֵּן הָיִיתִי אֹצֵלוֹ
בְּאִיזָה שַׁבַּת וְהִזְמִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂרָאִיתִי בְּעֵינַי כְּתִיבַת
יָדוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׁכָבֶר רָשָׁם לְעֵצְמוֹ הָעֵשְׂרָה קִפִּיטָל תְּהֵלִים
שְׂצָרִיכִין לֹאמֵר, אֵךְ לֹא הָיָה מִדְּרָךְ־אֶרֶץ שְׂאֵקַח כְּתַב־יָדוֹ
בְּעֵצְמִי בְּלִי רִשׁוֹתוֹ, וְרָצִיתִי לְתַפְסֵם בְּמַחִי בְּעַל־פִּה וְלֹא
יִכְלֹתִי מִחֲמַת אֵימַת רַבִּי, פֶּן יִקְפִיד כִּי בָאתִי לְחַדְרוֹ וּמְצָאתִי
כְּתַב־יָד הַג'ל וְהִסְתַּכַּלְתִּי בּוֹ בְּלֹא רִשׁוֹתוֹ. (כִּי הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה הָיָה
בְּשַׁבַּת פְּרִשַׁת שְׁקָלִים שְׁנַת תַּקס"ט. שֶׁהוּא זְכוּרֵנוּ לְכַרְכָּה יֵצֵא מִחֲדָרוֹ וְנִכְנָס לְפִת הַגְּדוֹל
שְׁלוֹ בְּעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וְאָז נִכְנַסְתִּי בְּחֲדָרוֹ וְרִאִיתִי כְּתַב־יָד הַג'ל). וְאַחֲרֵי כֵן
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, בְּעַת שְׁלֻקְחַתִּי רִשׁוֹת מֵאִתּוֹ לָשׁוּב לְבֵיתִי,
דִּבַּרְתִּי עִמּוֹ וְשָׂאֵלְתִי מִמֶּנּוּ שְׁיִגְלָה לִי הָעֵשְׂרָה קִפִּיטָל תְּהֵלִים

הנ"ל, כי ידעתי שְכַבֵּר גִּרְשָׁמִים אֶצְלוֹ כַּנ"ל, וְלֹא רָצָה, וְאָמַר, שִׁיְהִי עַת אַחַר לָזֶה, וְהִלַּכְתִּי מֵאֲתוֹ. אַחֲר־כֵּךְ, סָמוּךְ לְאוֹתוֹ הָעַת, בָּעַת שֶׁהֵייתִי אֲנִי בְּבֵיתִי בְּנַעֲמָרוֹב, אִז גָּלָה הָעֵשְׂרָה קִפְיָטֵל תְּהֵלִים לִפְנֵי הָרַב דְּפָה בְּרַסְלָב וְלִפְנֵי חֲבָרֵי רַבֵּי נִפְתָּלִי מְנַעֲמָרוֹב, וַיַּחַד אוֹתָם לְעֵדוֹת עַל זֶה, וְכֵן אָמַר לָהֶם: הֵיּוֹת בְּעֵנִין זֶה הַיְדוּעַ (הֵינּוּ מִקְרָה לִלְגָה חֶס וְשְׁלוֹם) גְּלֻפְרִים בּוֹדָאֵי שְׁלֶשָׁה חֻלְקֵי הָעוֹלָם, אֲנִי לֹקַח אֶתְכֶם לְעֵדוֹת, וְתִדְעוּ שְׂאֵלוֹ הָעֵשְׂרָה קִפְיָטֵל תְּהֵלִים מוֹעִילִים מְאֹד מְאֹד לְתַקּוֹן קָרִי, וְהֵם תַּקּוֹן גָּמוֹר וּמוֹעִיל מְאֹד מְאֹד. וַיֵּשׁ מִי שִׁיקְרָה לוֹ עַל־יְדֵי רַבּוּי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה אוֹ עַל־יְדֵי חֲלָשׁוֹת וְעֵיּוֹפוֹת אוֹ עַל־יְדֵי שְׂאִינּוֹ שׁוֹכֵב בְּרֹאוּי, וְכֹל זֶה אֵינּוּ בְּלוֹם (וְהוּא כְּמוֹ תֵינּוֹק שְׂמוֹשְׁתִּין בְּשָׁנָה). גַּם יֵשׁ שְׂשׂוּמָרִים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה וְנִצּוֹל מֵהַמְקָרָה, אוֹ הַמְזוֹל שׁוֹמֵר אוֹתוֹ וְנִצּוֹל. גַּם לִפְעָמִים נִדְמָה לְהָאָדָם בְּשָׁנָה בְּחֵלוֹם בְּאֵלוֹ הוּא נוֹפֵל, וְאַחֲר־כֵּךְ מִתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ, גַּם זֶה מִן הַשָּׁמַיִם שְׂמֻצִילִין אוֹתוֹ מְזֵה. רַק מִי שִׁיקְרָה לוֹ חֶס וְשְׁלוֹם מִחַמַּת הַרְהוּרִים, מְזֵה גְבֻרָאִים מִמָּשׁ קִלְפוֹת חֶס וְשְׁלוֹם בְּמִכְבָּר בְּסִפְרִים (ח). אֲבָל מִי שִׁיאֵמַר בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵלּוֹ הָעֵשְׂרָה קִפְיָטֵל תְּהֵלִים בּוֹדָאֵי יִתְקַן בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. וְכַמּוֹ צְדִיקִים גְּדוֹלִים שָׂרְצוּ לְעַמֵּד עַל עֵנִין זֶה, וְנִתְיַגְעוּ לְמִצָּא לָזֶה תַּקּוֹן גָּמוֹר, וְקִצְתָם לֹא יִדְעוּ כָּלֵל מֵהוּ עֵנִין זֶה, וְקִצְתָם הִתְחִילוּ לִידַע קִצְת

בענין תקון זה ונסתלקו לעולמם באמצע עסקם בזה ולא גמרו, ולי עזר השם יתברך שזכיתי לעמוד על זה בשלמות. וענין תקון זה על ידי אמירת העשרה קפיטל תהלים הנ"ל הוא דבר חדש לגמרי, חדוש נפלא! כי הוא תקון נפלא ונורא מאד מאד.

ומי שיוכל לילך למקוה ואחר כך יאמר, בודאי מה טוב. אך אפלו אם הוא אנוס שאי אפשר לטבל, כגון שהוא חולה או בדרך, אף על פי כן אם יאמר אשרי לו, כי הם תקון גדול ונורא מאד. ואם יאמר בכונה פראוי בודאי מה טוב, אך גם האמירה בעצמה מסגל מאד. ואמר, כי לא נודע זאת מיום בריאת העולם, מסתמא הייתי רוצה לבטל זאת לגמרי, אך אי אפשר זאת לא בגשמיות ולא ברוחניות. בגשמיות אי אפשר, כי היה צריך לבטל ולשנות הטבע של כלליות בני האדם בתמידות, וזה דבר שאי אפשר, כי אפלו משה רבנו עליו השלום וכיוצא, שבטלו הטבע היה רק לפי שעה וכדבר פרטי, כגון קריעת ים סוף או בקיעת הירדן וכיוצא, שהיה רק לפי שעה, אבל לבטל הטבע של כלליות בני אדם, כי כל אחד ואחד בהכרח לבטל ולשנות הטבע אצלו וגם צריך לבטל ולשנות הטבע תמיד, זה דבר שאי אפשר, וגם ברוחניות אי אפשר וכו'. אך העשרה קפיטל הם דבר נפלא ויקר ומועיל מאד.

גם יחד אותם לעדות ואמר, שגם כי ימלאו ימיו, אזי, אחר הסתלקותו, מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל ויתן פרוטה לצדקה עבורו אפלו אם גדלו ועצמו עוונותיו וחטאיו מאד מאד חס ושלום, אזי אתאמין ואשתדל לאורך ולרחב להושיעו ולתקנו. ואמר בזו הלשון: איך וועל מיד לייגען אין דער לענג און אין דער פרייט איך זאל איהם א טובה טהון, ביי די פאות וועל איך איהם ארויס ציהן פון שאול תחתיות (א). ואני חזק בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה קפיטל תהלים מועילים מאד מאד, ואלו הן העשרה קפיטל תהלים וכו'. ויאמרם פסדר שהם פתובים בתהלים. ואמר שהוא תקון הכללי, כי כל עברה יש לה תקון מיוחד, אבל תקון הנ"ל הוא תקון הכללי. גם אמר אז שענגן הנ"ל של העשרה קפיטל תהלים יאמרו ויגלו בפני הכל, ואמר אף-על-פי שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אף-על-פי-כן גם זה יהיה פכד מאד לקיים.

והתקון הזה. תקון חדש לגמרי ולא ידע מזה שום גברא מימות עולם, ותאמרם בשם רבנו זכרוננו לברכה, בכדי ששפתותיו יהיו דוכבות בקבר (ב), אשר כל הצדיקים

(א) אשתטח לאורך ולרוחב ע"מ להיטיב עמו. כפיאותיו אמשכהו להוציאו משאול תחתיות. (ב) דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל תיח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דוכבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא מאי קראה וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דוכב שפתי ישנים ככומר של ענבים, מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דוכב אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם כעוה"ז שפתותיהם דוכבות בקבר. ש (יבמות צו.).

מתגעגעים לזה. וזכותו יעמד לנו, ומכל פגמינו וצרותינו
יתקנונו ויושיענו, אמן פן יהי רצון.

ומבאר גם בהשיחות שאחר הספורי מעשיות, שהזהיר
לאנשיו, שבשיקרה להם מקרה בלתי טהור חס
ושלום, שילכו תכף ומיד למקוה לטבל. פי על ידי המקרה
חס ושלום נעשה מה שנעשה. על-כן טוב מאד שקדם
שמתחיל להעשות מזה איזה דבר חס ושלום, שיקדים עצמו
האדם ויטבל ויטהר עצמו.

והזהיר מאד לכל יתפחד האדם מזה כלל, כי הפחד
והדאגות והמרה-שחורה בענין זה מזיק מאד מאד,
בפרט אחר שגלה אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל אז
אמר שמי שיזכה לקיים זאת, לומר אלו העשרה קפיטל
תהלים הנ"ל באותו היום שיקרה לו חס ושלום, אזי בודאי
יתקן חטאו, ושוב אל ידאג כלל. גם היה מתלוצץ מאלו
החסידים והיראים, שבשמגיע להם איזה הרהור, אזי הם
מתפחדים שלא יבואו לידי מקרה חס ושלום, ומחמת זה
הם רגילים בהתר, מחמת פחד שלא יבואו לידי מקרה.
והוא, זכרונו לברכה, היה מתלוצץ מזה, ועקר פונתו היה
שהאדם צריך לבלי להתפחד ולהתירא כלל מדברים כאלו,
ולבלי לחשב מחשבות כלל בענין זה, רק יהיה בגבור חיל

לעמוד כנגד תאוותו ויסיח דעתו מזה לגמרי, ואל יתפחד כלל, וה' הטוב בעיניו יעשה עמו, מה שהוא יתברך חפץ. ורמו בדבריו, שזה היה בחינת פגם של דוד המלך עליו השלום בבת־שבע וכו', ולא באר הדבר היטב, ומאד מאד צריכין להתחזק בשמחה תמיד, ואל יפל בדעתו כלל משום דבר שבעולם, אף אם יעבר עליו מה, ואם יהיה חזק בדעתו, ולא יתפחד כלל, ולא יחשב מחשבות כלל (שקורין איבער פראכטין) וילך בתמו בשמחה, יזכה לסוף לעבר על הכל בשלום, ודברים כאלו אי אפשר לבאר בכתב, וערום יבין לאשורו.

גם בלא זה הזהיר מאד להיות רגיל בטבילת מקוה, ואמר, שבימים שאין אומרים בהם תחנון, כגון ביומי דניסן וכיוצא, המוכאים בשלחן־ערוך ארח־חיים (ה), צריכין להיות רגיל ביותר בטבילת מקוה. בן גזפה לקים כל דבריו באמת ובתמים, אמן בן יהי רצון.

אמר המעתיק: פתיב (ה): תפוחי זהב במשפיות כסף דבר דבור על אפניו, לכן אמרתי להציג פה מעט מזעיר ממאמרי חכמינו וזכרונם לברכה, אשר שם מבאר גדל זכות הצדיקים אחר הסתלקותם למעלה למעלה, וכמה גדול הזכות והתועלת של המהלכים על קברם הקדוש, זכותם יגן עלינו, אמן בן יהי רצון.

בשמות־רבה פרשת בִּית־שֵׁא, פִּרְשָׁה מ"ד (ו), על פסוק
 זָכַר לְאַבְרָהָם וְכוּ' (ז): הָדָא הוּא דְכְתִיב (ח):
 גִּפְן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ וְגו', וְכוּ', וּלְבִסּוּף מוֹכָא בְּזוּ הַלְשׁוֹן:
 מָה הַגִּפְן הוּא חִיָּה וְנִשְׁעֶנֶת עַל עֵצִים מְתִים, כִּד יִשְׂרָאֵל
 הֵם חַיִּים וְקַיָּמִים וְנִשְׁעֶנִים עַל הַמְתִים, אֵלּוּ הָאֲבוֹת. וְכֵן
 אַתָּה מוֹצֵא כְּמָה תְּפִלוֹת הַתְּפִלָּל אֵלֵיהוּ בְּהַר הַכְּרָמֶל, שְׁתַּרְד
 הָאֵשׁ כְּמָה דָּאֵת אָמַר (ט): עֲנִי ה' עֲנִי, וְלֹא נִעְנָה אֵלָא
 בִּיּוֹן שְׁהַזְכִּיר אֶת הַמְתִים וְאָמַר: ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם לִיצְחָק
 וְיִשְׂרָאֵל, מִיָּד נִעְנָה; מָה כְּתִיב שֵׁם וְתַפֵּל אֵשׁ ה'. וְכֵן מֹשֶׁה,
 בְּשַׁעַה שְׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, עָמַד וְלָמַד עֲלֵיהֶם זְכוֹת
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, וְלֹא נִעְנָה, אֵלּא בִּיּוֹן שְׁהַזְכִּיר
 אֶת הַמְתִים מִיָּד נִעְנָה, שְׁנֵאֲמַר: זָכַר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק
 וְלִישְׂרָאֵל; מָה כְּתִיב וַיִּנָּחֵם ה' עַל הָרַעָה, הוּא: כְּשֵׁם שְׁהַגִּפְן
 הַזֹּאת חִיָּה וְנִשְׁעֶנֶת עַל עֵצִים מְתִים – כִּד יִשְׂרָאֵל חַיִּים
 וְנִשְׁעֶנִים עַל הָאֲבוֹת כְּשֵׁהֶם מְתִים, הוּא, זָכַר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק
 וְלִישְׂרָאֵל וְכוּ'.

וּבְזוֹהַר הַקְּדוּשׁ פִּרְשַׁת אַחֲרֵי דָף עֵא, מוֹכָא שֵׁם דְּכָרִים
 נְפִלָאִים וְנוֹרָאִים מְזַה הָעֲגִין הַקְּדוּשׁ, וְזֵהוּ: תָּאנָא,
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יוֹמָא חַד הוּוּ אָזְלוּ רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יִיסָא
 בְּאַרְחָא, עָרְעוּ בְּגוּשׁ חֲלָב, וְהוּוּ חָרִיב, יְתִבִי סְמוּךְ לְבֵי קַבְרֵי

(ז) סימן א. (ח) שמות לב. יג. (ח) תהלים פ. ט. (ט) מ"א יח. לד.

וכו', עין שם המעשה הנפלאה. בסוף איתא בּוּז הַלְשׁוֹן:
אמרי, ודאי בשעתא דזכאין לא אשתכחו בעלמא, עלמא
לא מתקימא אלא בגינהון דמתיא. אמר רבי ייסא: בשעתא
דאצטריך עלמא למטרא, אמאי אזלינן לגביהון דמתיא, והא
בתיב (י) ודורש אל המתים, ואסיר, אמר לה: עד פאן לא
חמיתא גּדפא דצפרא דעדן, ודורש אל המתים; אל המתים
דיקא, דאנון חיביא וכו' דאשתכחו תדיר מתים, אבל ישראל
דאנון זכאי קשומ, שלמה קרא עליהו (כ): ושבח אני את
המתים, שכבר מתו בזמנא אחרא ולא השתא, שכבר מתו
והשתא אנון חיו. ועוד, דשאר עמין, כד אתאן למתיהון
אתן בחרשין לאתערא עליהו זינין בישיין, וכד ישראל אתאן
למתיהון, אתן בכמה תשובה לקמי קדשא בריך הוא בתבירו
דלכא בתעניתא לקבלה, וכלא בגין דנשמתיין קדישין יבעון
רחמי לקמי קדשא בריך הוא עליהו, וקדשא בריך הוא
חיס על עלמא בגיניהו. ועל דא תנינן: צדיקא, אף-על-גב
דאתפטר מהאי עלמא לא אסתלק ולא אתאביד מכלהו
עלמין, דהא בכלהו עלמין אשתפח יתיר מחייו, דבחייו
אשתפח בהאי עלמא בלחודוי, ולבתר אשתפח בתלת עלמין
וזמין לגביהו, דכתיב (ל): עלמות אהבוך, אל תקרי עלמות,
אלא עולמות, זכאה חלקהון. תאנא, כתיב (מ): והיתה נפש
אדוני צרורה בצרור החיים, והיתה נפש אדוני, נשמת אדוני

(י) דברים יח, יא. (כ) קהלת ד, ב. (ל) שה"ש א, ג. (מ) ש"א כה, כט.

מִבְּעֵי לֵה, אֵלֶּא כְּמָה דְאִמְרוּן, דְּזִכְרָא חֲלָקְהוֹן דְּצַדִּיקָיָא דְכָלֵּא
 אֲתִקְשֵׁר דָּא בְּדָא, נְפֶשׁ בְּרוּחַ; וְרוּחַ בְּנִשְׁמָה; וְנִשְׁמָה בְּקִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁתַּפַּח דְּנִפְשׁ צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים, עַד כָּאֵן
 לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ. וְעוֹד מוֹכָא בְּהַפְרוּשׁ שֶׁל הָעֵינַיִן יַעֲקֹב וְזוֹ
 לְשׁוֹנוֹ: שְׁכַבְר מֵתוּ — בְּפִלְחָנָא דְמֵאֲרִיהוֹן.

מִכָּל הַמֵּאמְרִים הַקְדוּשִׁים הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל רוֹאִין גְּדֹל יִקְרַת
 זְכוֹת הַצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר כָּבֵד הָלְכוּ לְעוֹלָמָם. אֲשֶׁרִי
 הָאִישׁ אֲשֶׁר יִסְמְךָ עַל זְכוֹתָם כָּל יְמֵי חַיָּו, וְלֹא יִתְיַאֵשׁ אֶת
 עַצְמוֹ מִן הַרְחָמִים לְעוֹלָם, וּבְכָל מָה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו כָּל יְמֵי
 חַיָּו הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת יִסְמְךָ עַל זְכוֹתָם, וַיִּשָּׂא יָדָיו
 וְלָבוּ לֹאֵל אֲמוּנָה יִתְפַּרֵּךְ, וּבִוְדָאֵי יוֹשַׁע כְּמוֹ שְׁכַתוֹב לְקְדוּשִׁים
 אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וְאֲדִירֵי כָּל חֲפְצֵי בָם. וּבְפֶרֶט כְּשֶׁהוֹלְכִים
 עַל קְבָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים, כְּמוֹכֵן מִפְּרוּשׁ רִש"י בְּפֶרֶשׁת שְׁלַח־לָךְ
 עַל פְּסוּק וַיָּבֵא עַד חֶבְרוֹן^(א), וּפֶרֶשׁ רִש"י, וְהוּא מֵאִמֵּר חֲכָמֵינוּ
 זְכוּרָנָם לְבִרְכָה^(ב), שְׁפָלַב לְבָדוֹ הַלֵּךְ לְשֵׁם לְהַשְׁתַּפַּח עַל
 קְבָרֵי אֲבוֹת לְהַצִּילוֹ מֵעֲצַת מְרַגְלִים. וְכֵן מִפְּרוּשׁ רִש"י בְּפֶרֶשׁת
 וַיְחִי עַל פְּסוּק: וַאֲנִי בָבָאִי מִפְּדָן^(ג), וְהוּא גַם־כֵּן מֵאִמֵּר
 רְבוּתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה^(ד): וְאִקְבְּרָה שֵׁם, וְלֹא הוֹלְכְתִיָּה אֶפְלוּ
 לְבֵית־לֶחֶם וְכו' וַיִּדְעֵתִי שִׁישׁ בְּלִבִּי עָלַי, אֲבָל דַּע לָךְ,
 שְׁעַל־פִּי הַדְּבֹר קְבָרְתִיָּה שֵׁם, שְׁתֵּהא לְעוֹרָה לְבִנְיָה: כְּשִׁיגְלָה
 אוֹתָם נְבוֹזְרָאֲדָן, יִהְיוּ עוֹכְרִים דְּרִיךְ שֵׁם, וַיִּצְאֵת רַחַל עַל

(א) במדבר יג, כב. (ב) טוטה לד: (ג) בראשית מח, ז. (ד) כ"ר פכ"ו.

קִבְרָה וּבְכֹתָהּ וּמִבְקֻשָּׁתָּהּ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, שֶׁנֶּאֱמַר (ז): קוֹל
בְּרָמָה גִשְׁמַע וְגו', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא מְשִׁיבָה: יֵשׁ שָׂכָר
לַפְעֻלָּתְךָ גַּם ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם.

וּבְמִסְפַּכַּת סוּטָה דָף י"ד (ק) אֵיתָא: וְאָמַר רַבִּי חֲמָא פֶּר
חֲנִינָא מִפְּנֵי מָה נִסְתַּתֵּר קִבְרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה מֵעֵינַי
בְּשֶׁר־וָדָם, מִפְּנֵי שְׂגָלוֹי וַיְדוּעַ לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעֵתִיד
בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ לְחָרֵב וּלְהַגְלוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָם, שָׁמָּה
יָבוֹאוּ לְקַבְּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וַיַּעֲמֵדוּ בְּכִכְיָה
וַיִּתְחַנְּנוּ לְמֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לוֹ: מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עֲמֵד בְּתַפְלָה בְּעַדְנוּ,
וְעוֹמֵד מֹשֶׁה וּמִבְטָל אֶת הַגְּזֵרָה, מִפְּנֵי שְׁחֻכֵּיבִים צְדִיקִים
בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם וְכו'.

מִכָּל זֶה מוֹבֵן, אֲשֶׁר לְהִיּוֹת עַל קִבְרָם מִמַּשׁ מוֹעִיל בְּיוֹתֵר
וַיִּוֹתֵר מִלְּהַזְכִּיר זְכוּתָם לְבַד וּלְבִלִי לְהִיּוֹת עַל קִבְרָם
מִמַּשׁ. כִּי גַם לְהַזְכִּיר זְכוּתָם לְבַד, גַּם־כֵּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד
וּמוֹעִיל מְאֹד, אֲבָל לְהִיּוֹת עַל קִבְרָם מִמַּשׁ, זֹאת מוֹעִיל בְּיוֹתֵר
וַיִּוֹתֵר בְּלִי שְׁעוֹר. כַּמוֹכֵן מִמַּאֲמְרֵי חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה
בְּדַבַּר כָּלֵב וְרַחֵל אִמְנוּ וּמִמַּאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה
מִהֶסְתַּרְתָּ קִבְרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְהַבְּנֵי, כֵּן נִזְכָּה
לֵילָךְ וּלְהַשְׁתַּטַּח עַל קִבְרֵי הַצְּדִיקִים וּלְהַרְבּוֹת בְּעֵתָר וּלְשַׁפֵּךְ
לִבֵּנוּ כַּפַּיִם נֹכַח פְּנֵי ה', אִזּוּ בּוֹדָאֵי בְּהֶם עוֹלָם גּוֹשְׁעֵי. אֲמֵן
כֵּן יְהִי רַצוֹן.

יהי רצון קודם אמירת תהלים

(כשכת וי"ט אין אומרים אותו)

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בְּדוֹד עַבְדוֹ וּבְזַרְעוֹ
אחריו והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת
מזמורי תהלים שאקרא כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו
זכותו יגן עלינו. ויעמד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם
ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות
ומסופי תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחסאתינו, ולזמר עריצים ולהכרית
כל החוחים והקוצים הפוכבים את השושנה העליונה, ולחבר אשת
נעורים עם דודה באהבה ואהוה ורעות, ומשם ימשך לנו שפע לנפש
רוח ונשמה לטהרנו מעונותינו ולסלח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו
שפלתה לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר גם יי העביר
חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קדם זמננו עד מלאת
שנותינו בהם שבעים שנה באפן שנוכל לתקן את אשר שחתנו. וזכות
דוד המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו
אלך בתשובה שלמה לפניך. ומאוצר מתנת חנם חננו, ברכתיב וחנותי
את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים לפניך
שירה בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך יי אלהינו שיר ושבתה לעולם
הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון ולשיר בקול נעים
בגילת ורגן, כבוד הלכנון נתן לה, הוד והדר כבית אלהינו במהרה
במינו אמן סלה:

קודם שיתחיל כאמירת תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע
לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם
בשם כל ישראל:

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים

הַרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמָּרִים אֱלֹהֵי
 לְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁבָדוּרֵנוּ. וְלְכֹל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עֵפְרָה. קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּהָה. וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נֶחֱל
 נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נֶחֱמָן בֶּן פִּינְאָה. זְכוֹתֵם
 יִגֹּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

(* וְעַל דַּעְתָּם וְעַל כְּבוֹדָם אֲנִי אוֹמֵר כָּל אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה
 קְפִיטֵל תְּהִלִּים, וּבְזְכוֹתֵם וּכְחֵם אֲזֻכָּה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת
 כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שְׁנֵאֵמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים,
 שָׁהֵם: אֲשֵׁרִי, בְּרָכָה, מִשְׁכִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ, נְגוּן, תְּפִלָּה,
 הוֹדָאָה, מְזֻמּוֹר, הַלְלוּיָהּ. שָׁהֵם שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפוּל,
 מִשְׁלֵשׁ, מְרַבֵּעַ, שָׁהֵם כְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַמְּיֻחָד הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ. וּבְזְכוֹת וּכְחֵ הַשְּׁנֵי שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֱלֹהֵי
 בְּמִלּוּאָם, שָׁהֵם אֵל אֱלֹהִים (כְּזֶה): אֵל"ף לַמ"ד,
 אֵל"ף לַמ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שָׁהֵם עוֹלָם בְּמִסְפָּר
 תַּפ"ה, כְּמִסְפָּר תְּהִלִּים. בְּכַח אֱלֹהֵי הַשְּׁמוֹת תִּזְכְּנִי
 לְתִקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא תִקּוֹן הַכֹּלְלִי אָמֵן:

(* מיוסד ע"פ התפלה של מוהרנ"ת

טז א מִכְתָּם לְדָוָד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי
חֲסִיתִי בְךָ:

ב אִמְרַת לַיהוָה, אֲדַנִּי אֶתָּה, טוֹבַתִּי
בַּל עָלִיד:

ג לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה,
וְאֲדִירִי, כָּל חֲפְצֵי בָם:

ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם, אַחַר מָהְרוּ, בַּל
אִסְיֹךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם, וּבַל אֶשְׂא
אֶת שְׁמוֹתָם עַל שִׁפְתָּי:

ה יְהוָה מִנַּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אֶתָּה
תּוֹמִיךְ גּוֹרְלִי:

ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעָמִים, אַף
נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי:

ז אַבְרָךְ אֶת יְהוָה, אֲשֶׁר יַעֲצָנִי,
אֶף לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי:

ח שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד, כִּי
מִימִינִי בַּל אָמוּט:

ט לָכֵן שָׂמַח לְבִי, וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף
בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבַטָּח:

י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא
תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת:

יא תוֹדִיעַנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׂמֵחוֹת
אֶת פְּנֶיךָ, נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ:

לֵב א לָדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נְשׂוּי פֶשַׁע,
כְּסוּי חֲטָאָה:

ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ
עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה:

ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי, בָּלוּ עַצְמוֹ, בְּשִׂאנְתִי
כָּל הַיּוֹם:

ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ,
נִהְפַךְ לְשֹׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סָלָה:

ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי,
אֲמַרְתִּי, אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה,
וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה:

ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך,
 לעת מצא, רק לשטף מים רבים
 אליו לא יגיעו:

ז אתה סתר לי, מצר תצרני, רני
 פלט תסובבני סלה:

ח אשכילך, ואורך בדרך זו תלך,
 איעצה עליך עיני:

ט אל תהיו כסוס, כפרד, אין הבין,
 במתג ורסן עדיו לבלום, בל
 קרב אליך:

י רבים מכאובים לרשע, והבוטח
 ביהוה חסד יסובבנו:

יא שמחו ביהוה, וגילו צדיקים,
 והרנינו כל ישרי לב:

* כאן צריך להפסיק מעט. (עין בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ג).

מא א לַמְנִצָּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד:

ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם
רָעָה, יִמְלִטְהוּ יְהוָה:

ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֶּהוּ, וְאֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ, וְאֵל תְּתַנְּהוּ בְּנַפֶּשׁ אֹיְבָיו:

ד יְהוָה יִסְעֶדְנֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי, כֹּל
מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֹת בְּחַלְיוֹ:

ה אֲנִי אָמַרְתִּי, יְהוָה חֲנֻנִי, רַפְּאָה
נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ:

ו אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת
וְאֲבַד שְׁמוֹ:

ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת, שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ
יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר:

ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי, עלי
 יחשבו רעה לי:

ט דבר בליעל יצוק בו, ואשר שכב
 לא יוסיף לקום:

י גם איש שלומי, אשר בטחתי
 בו אוכל לחמי, הגדיל עלי עקב:

יא ואתה יהוה, חנני והקימני,
 ואשלמה להם:

יב בזאת ידעתי כי חפצת בי, כי
 לא יריע איבי עלי:

יג ואני בתמי תמכת בי, ותציבני
 לפניך לעולם:

יד ברוך יהוה, אלהי ישראל,
 מהעולם ועד העולם, אמן ואמן:

מב א לְמִנְצַחַ מִשְׁכִּיל, לְבַנֵי קָרַח:

ב בְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקוֹ מַיִם, בֵּן
נַפְשֵי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:

ג צְמָאָה נַפְשֵי לְאֱלֹהִים, לְאֵל חַי,
מָתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים:

ד הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לָחֵם יוֹמָם
וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם,
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:

ה אֱלֹהֵי אֲזַכָּרָה, וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשֵי,
כִּי אֶעְבֹר בַּסֶּף, אֶדְרֹם עַד בַּיִת
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה, הָמוֹן
חֹגֵג:

ו מה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי,
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אֹדְנוּ
יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:

ו אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח, עַל
כֵּן אֲזַכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים,
מִהַר מִצְעָר:

ח תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל
צְנוּרִיךָ, כָּל מִשְׁפָּרִיךְ וְגִלְיָד עָלַי
עֲבְרוּ:

ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסֶדּוֹ, וּבַלַּיְלָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי:

י אֹמְרָה לְאֵל סִלְעִי, לָמָּה
שָׁכַחְתָּנִי, לָמָּה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ
אוֹיֵב:

י"א בְּרֵצַח בְּעֲצָמוֹתַי, חֲרָפוֹנֵי צוֹרְרֵי,
 בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה
 אֱלֹהֶיךָ:

י"ב מַה תִּשְׁתַּוְּחָחֵי נַפְשִׁי, וּמַה תִּתְּהַמֵּי
 עָלַי, הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים, כִּי עוֹד
 אֲוֹדְנֹו יִשׁוּעָת, פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט א לַמְּנִיצָה, אֵל תִּשְׁחַת, לְדוֹד
מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל, וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:

ב הֲצִילָנִי מֵאֵיבֵי, אֱלֹהֵי, מִמֵּתְקוֹמֵי
תִּשְׁגֹּבְנִי:

ג הֲצִילָנִי מִפְּעַלֵי אֶזְוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים
הוֹשִׁיעֵנִי:

ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יַגִּירוּ עָלַי
עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי
יְהוָה:

ה כָּלִי עֶזְוֹן, יְרוּצוֹן וַיִּכּוֹנְנֵנוּ, עוֹרָה
לְקַרְאֲתִי, וּרְאָה:

ו וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֹד כָּל הַגּוֹיִם,

אֵל תַּחֲזֹן כָּל בְּגֵדֵי אֲזוּן סֵלָה:

וַיָּשׁוּבוּ לְעָרָב, יֵהָמוּ כַּכֶּלֶב,

וַיִּסּוּבּוּ עִיר:

הִנֵּה יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת

בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שָׁמַע:

וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג

לְכָל גּוֹיִם:

עֲזוֹ, אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים

מִשְׁגָּבִי:

אֱלֹהֵי חֶסֶדִי, יִקְדַּמְנִי, אֱלֹהִים

יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי:

אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי, הַנִּיעְמוֹ

בְּחִילְךָ, וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנִי:

יג חֲטֵאת פִּימוֹ, דְּבַר שְׁפַת־יְמוֹ, וַיִּלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

יד כִּלְהַבְּחָמָה, כִּלְהַבְּחָמָה, וַאֲיִנְמוּ, וַיִּדְעוּ
כִּי אֱלֹהִים מִשַּׁל בְּיַעֲקֹב לְאֶפְסֵי
הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לְעֶרְב, יִהְיֶמוּ כַכְּלָב,
וַיִּסּוּכְבוּ עִיר:

טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאֶכְל, אִם לֹא
יִשְׁבְּעוּ, וַיִּלְיִנוּ:

יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֵזְדָה, וַאֲרִינָן לְבַקֵּר
חֲסִדָּדָה, כִּי הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמְנוּסָה,
בְּיוֹם צָר לִי:

יח עֵזִי, אֲלִיךָ אֲזַמְרָה, כִּי אֱלֹהִים
מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֵי:

עז א לַמְנִצַּחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר:

ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים, וְאַצְעֲקָה קוֹלִי
אֶל אֱלֹהִים, וְהֶאֱזִין אֵלָי:

ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֶּי דְרָשְׁתִּי, יְדֵי
לֵילָה נִגְרָה, וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנָּה
הַנַּחֲם נַפְשִׁי:

ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים, וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה
וְתַתְּעִיֵּף רוּחִי סֶלָה:

ה אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר:

ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת
עוֹלָמִים:

ז אֲזַכְּרָה נִגִּינָתִי בַלֵּילָה, עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֵשׂ רוּחִי:

ח הַלְעוֹלָמִים יִזַּח אֲדָנִי, וְלֹא יִסּוּף
לְרָצוֹת עוֹד:

ט הָאֵפֶס לְנִצַּח חֶסֶדּוֹ, גָּמַר אָמַר
לְדָר וְדָר:

י הַשָּׁכַח חַנוּת אֵל, אִם קִפֵּץ בְּאֵף
רַחֲמָיו סָלָה:

יא וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַי
עֲלִיּוֹן:

יב אֶזְכּוֹר מֵעֲלִי יְהוָה, כִּי אֶזְכְּרָה
מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ:

יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעֲלֶךָ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה:

יד אֱלֹהִים, בִּקְדָשׁ דְּרַכְּךָ, מִי אֵל
גָּדוֹל כֵּאלֹהִים:

תְּקוּן עוֹ הַכֶּלֶלִי לַה

טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֵא, הוֹדַעַת
בְּעַמִּים עֲזָךְ:

טז גְּאֵלְתָּ בְּזִרְוֹעַ עֲמָךְ, בְּנִי יַעֲקֹב
וַיֹּסֶף סֵלָה:

יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים, רְאוּךָ מִיִּם
יַחִילוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת:

יח זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת, קוֹל נָתַנוּ
שְׁחַקִּים, אֵף חֲצִצְיָךְ יִתְהַלְכוּ:

יט קוֹל רַעְמָךְ בַּגְּלָגַל, הַאִירוּ בְּרָקִים
תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ:

כ בָּיִם דְּרָכָךְ, וַשְׁבִּילְךָ בְּמִים רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ:

כא נְחִיתָ כְּצֹאן עֲמָךְ, בְּיַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה, אִישׁ הָאֱלֹהִים,
אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר
וָדֹר:

ב ב בְּטָרַם הָרִים יִלְדוּ, וַתְּחַוֵּל אֶרֶץ
וַתִּבֵּל, וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה
אֵל:

ג ג תָּשֹׁב אָנוּשׁ עַד דָּבָא, וַתֹּאמֶר,
שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:

ד ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל
כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמֹרֶה בַּלַּיְלָה:

ה ה זָרַמְתֶּם שָׁנָה יְהִיּוּ, בַּבֶּקֶר כְּחֻצִיר
יַחֲלֶף:

ו ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ, וַיַּחֲלֶף, לָעָרֵב יִמּוּלֵל
וַיִּבֶשׁ:

ז כִּי כָלֵינוּ בְּאַפָּךָ, וּבַחֲמַתְךָ
נִבְהַלְנוּ:

ח שִׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶךָ, עֲלַמְנוּ
לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ:

ט כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְיֵנוּ
שָׁנִינוּ כְּמוֹ הַגָּה:

י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ, בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה,
וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה,
וְרַהֲבָם, עָמַל וְאֹן, כִּי גַז חֵישׁ,
וְנִעְפָּה:

יא מִי יוֹדֵעַ, עֹז אַפָּךָ, וּכְיִרְאַתְךָ,
עִבְרַתְךָ:

יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַעַ, וְנָבֵא,
לִבֵּב חֲכָמָה:

יג שׁוֹבָה יְהוָה, עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם
עַל עֲבֹדָי:

יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר, חֲסֹדָי, וְנִרְנָנָה,
וְנִשְׂמְחָה, בְּכֹל יְמֵינוּ:

טו שִׁמְחֵנוּ, כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת
רְאִינוּ רָעָה:

טז יִרְאֶה אֵל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ, וְהַדְרִיךְ
עַל בְּנֵיהֶם:

יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:

ב שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל
נְפְלְאוֹתָיו:

ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה:

ד דַּרְשׁוּ יְהוָה, וְעִזּוּ, בִּבְקִשׁוֹ פְּנֵי
תְּמִיד:

ה זְכְרוּ נְפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה,
מִפְּתֵי וּמִשְׁפְּטֵי פִּי:

ו יִרַע אַבְרָהָם, עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב,
בְּחִירָיו:

ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו:

ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה,
לאֶלֶף דֹּר:

ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק:

י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב, לְחֵק, לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם:

יא לְאֹמֵר, לְךָ, אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבְלֵי גַחְלֵיכֶם:

יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט,
וְגָרִים בָּהֶם:

יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה
אֶל עַם אֲחֵר:

יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים:

טו אל תגֵּעוּ בְּמִשְׁיַחִי, וְלִנְבִיאֵי אֵל
תִּרְעוּ:

טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה
לֶחֶם שָׁבַר:

יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר
יוֹסֵף:

יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רַגְלוֹ, בְּרוּל בָּאָה
נִפְשׁוֹ:

יט עַד יַעַת, בֵּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה,
צָרְפָתָהוּ:

כ שָׁלַח מֶלֶךְ, וַיִּתִּירֵהוּ, מִשָּׁל עַמִּים,
וַיִּפְתַּחֵהוּ:

כא שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל
קִנְיָנוֹ:

כב לְאָסוּר שְׁרִיו, בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקָנָיו,
יַחֲכֵם:

כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרִים, וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ חָם:

כד וַיִּפְרַח אֶת עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ
מִצְרָיו:

כה הִפְךָ לִבְךָ לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהַתְנַבֵּל
בְּעַבְדָּיו:

כו שְׁלַח מִשָּׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר
בָּחַר בּוֹ:

כז שָׁמֹו בָּם, דְּבַרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים
בְּאֶרֶץ חָם:

כח שְׁלַח חֲשֹׁךְ, וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ
אֶת דְּבָרוֹ:

כט הִפַּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיָּמַת
אֶת דֹּגְתָם:

ל שָׂרֵץ אֲרָצִים צִפְרֹדָעִים, בַּחֲדָרָי
מִלְכֵיהֶם:

לא אָמַר, וַיָּבֵא עָרֵב, בָּנִים, בְּכָל
גְּבוּלָם:

לב גָּתוּן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד, אִשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֲרָצִים:

לג וַיֵּךְ, גִּפְנָם וְתֵאֵנְתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם:

לד אָמַר, וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלְקַח, וַאֲיִן
מִסְפָּר:

- לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל
פְּרֵי אֲדָמָתָם:
- לו וַיִּדְּ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית
לְכָל אוֹנָם:
- לז וַיּוֹצִיֵאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן
בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל:
- לח שָׂמַח מִצָּרִים בְּצֵאתָם, כִּי גָפַל
פְּתָדָם עֲלֵיהֶם:
- לט פָּרַשׁ עֲנֹן, לְמִסְדָּה, וַאֲשׁ, לְהָאִיר
לַיְלָה:
- מ שָׁאֵל, וַיָּבֵא שְׁלִי, וְלָחֶם שָׁמַיִם,
יִשְׁבִּיעֵם:

תִּקְוֹן

קה

הַבְּלָלִי

מה

מא פֶּתַח צוֹר, וַיִּזְוְבוּ מַיִם, הֶלְכוּ
בַּצִּיּוֹת נָהָר:

מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת
אֲבֹתָהֶם עֲבָדוּ:

מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן, בְּרָנָה אֶת
בְּחִירָיו:

מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל
לְאֲמִים יִירָשׁוּ:

מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ
יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז א על גְּהָרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם

בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:

ב על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ

בְּנֵרוֹתֵינוּ:

ג כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי

שִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֻחָה, שִׁירוּ לָנוּ,

מִשִּׁיר צִיּוֹן:

ד אִיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל

אֲדַמַּת נֶכֶד:

ה אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח

יְמִינִי:

ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵי, אִם לֹא

אֲזַכְּרֶכִי, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת

יְרוּשָׁלַיִם, עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי:

זִכֹּר יְהוָה לְבְנֵי אָדָם, אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַיִם, הָאֲמָרִים, עָרוֹ עָרוֹ, עַד
 הַיְסוֹד בָּהּ:

ח בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם
 לָךְ, אֵת גְּמוּלָךְ שֶׁגַּמְלָתָ לָנוּ:

ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִזוּ וְנִפְּץ אֵת עַלְלֶיךָ
 אֶל הַסַּלַּע:

קג א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ,
 הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֵזוֹ:

ב הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרַב
 גְּדָלוֹ:

- ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ
בְּנֶבֶל וְכִנּוֹר:
- ד הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲזֵל, הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִגָּב:
- ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ, הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
- ו כָּל הַנְּשָׂמָה תְהִלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר שלשה פסוקים אלה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שָׁבוֹת עִמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְיָ, מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה:
וַיַּעֲזְרֵם יְיָ וַיִּפְלְטֵם, יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ:

תַּפְּלָה לַתִּקּוּן הַכֶּלֶלִי

אח־רִכָּךְ טוֹב לֹאמַר תַּפְּלָה זוֹ, יְסֻדָּה מוֹרְנוּ רַבִּי נִתָּן זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה:
 אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדַי: יַעֲרֹב עָלָיו
 שִׁיחִי, אָנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכַנּוֹר,
 בְּנֹבֵל עֲשׂוֹר וּמְרוּ לוֹ: אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנֹבֵל
 עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל, עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוֹר:
 כִּי שִׁמַּחְתַּנִּי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים,
 הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה, עֲזַרְנִי וְחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ
 הָעֲצוּמִים, שְׁאֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא וּלְגַלּוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי
 נְגִינָה שְׁנֵאמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים. וּבִזְכוֹת אֱלוֹ הָעֲשָׂרָה קִפִּיטֵל
 תְּהִלִּים שְׁאֲמַרְתִּי לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שְׁנֵאמַר
 בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהֵם: אֲשֶׁרִי, בְּרָכָה, מִשְׁבִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ,
 נְגוֹן, תַּפְּלָה, הוֹרְאָה, מְזֻמּוֹר, הַלְלוּיָהּ. בְּזְכוֹת הַמְזֻמּוֹרִים
 וּבְזְכוֹת הַפְּסוּקִים וּבְזְכוֹת תְּכִתִּיָּהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם
 וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם, מְרֵאשֵׁי־תְכוֹת וּמְסוּפֵי־
 תְכוֹת, וּבְזְכוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם כָּל הָעֲשָׂרָה
 צְדִיקִים שִׁיְסֻדּוּ סֵפֶר תְּהִלִּים, (וּבְזְכוֹת הַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם,
 נַחַל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְא זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,
 אֲשֶׁר גָּלָה וְתַקֵּן לֹאמַר אֱלוֹ הָעֲשָׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים בְּשִׁבְלֵי

תקון הברית) ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים, תזכני ותחנני שאזכה ברחמיך הרבים להוציא כל הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון, (אם יאמר חס ושלום בשביל מקרה שנודמן לו באותו הלילה יאמר: ובפרט כל הטפות שיצאו ממני בלילה זה, על ידי מקרה לילה שקרה לי בעוונותי הרבים) כלם אזכה ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול, להוצאם מהקלפות ומהסטרין אחרנין, מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו ונדחו לשם, ואל ידח ממך נדח. ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקלפות וכל הרוחין שדין ולילין, שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות שיצאו ממני לבטלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה וכל הניצוצות הקדושים שבלעו. רבוננו של עולם, אל חי וקים, חי החיים, מלא רחמים, הדין את כל העולם לכף זכות תמיד, החפץ הסוד ומרבה להיטיב. אבי אבי, גואלי ופודי, ידעתי יהוה ידעתי, כי אני בעצמי החיב והפושע, אפלו בהמקורות שנודמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את המחשבה כלל, והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי טמאה בלילה, ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי, וגרמתי מה שגרמתי, ושחתתי מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אויה על נפשי, אוי לנפשי כי גמלתי לי רעה, מה אמר, מה אדבר, מה אצטרק. מה אמר, מה אדבר,

מִה אֶצְטַדֵּק. הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת עוֹנִי. הִנְנִי לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה רַבָּה, הִנְנִי לְפָנֶיךָ מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, מְלֵא טְנוּפִים וְלִכְלוּכִים, מְלֵא תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת, וְאִין שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְכַנּוֹת בּוֹ עֵצִם הִרְחַמְנוֹת שִׁישׁ עָלַי, כִּי רַע וְמַר, כִּי נִגַע עַד הִנְפֹּשׁ. מַר לִי מְאֹד, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם; מַר לִי מְאֹד רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים. רָאָה אֲנִיחֲתִי וְאֲנַקְתִּי, כִּי נִפְשִׁי מָרָה לִי מְאֹד עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת מְעַצֵּם מְרִירוֹת נִפְשִׁי אֲשֶׁר עַד גְּבַהִי שָׁמַיִם יִגִּיעַ, כִּי קִצְתִּי בְּחַיִּי לָמָּה לִי חַיִּים בְּאֱלֹהִים, חַיִּים מְרִים וּמְרוּרִים מְמוֹת. אֶת קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִּית מְצִית, נִפְשִׁי.

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אַתָּה לְבַד יוֹדַעְתָּ, רַבּוּי וְעֵצִם הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרְאִים, שֶׁנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעַתָּה אֵיךְ אוֹכַל לְתַקֵּן זֹאת, וּבְמָה יִזְכֶּה נַעַר כְּמוֹנִי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שְׁחַתַּתִּי. אֵךְ אַף עַל פִּי כֵן יוֹדַעְתִּי וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַדִּין יֵשׁ לִי תַקּוּהָ, וְעַדִּין לֹא אֶבְדָּה תּוֹחַלְתִּי מִיְהוָה, כִּי חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנוּ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו.

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי כָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּים וְאֱלֹהֵי כָל יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, שֶׁתִּרְחַם עָלַי וְתַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלַיךְ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֹר, וְתִכַּף אֶת יְצָרִי לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְעַר בְּהַיָּצַר הָרַע,

ותגִּרְשׁוּ מִמֶּנִּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי וְתִפְלְטֵנִי
 מַעֲתָה מִכָּל מִיַּי הַרְהוּרִים רָעִים, וּמִמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, וּמִפְּגָם
 הָרָאוֹת, וּמִפְּגָם הַדְּבֹר, וְתִצִּילֵנִי מַעֲתָה מִכָּל מִיַּי פְּגָם הַבְּרִית
 שְׁבַע עוֹלָם, בְּמַחֲשָׁבָה דְּבֹר וּמַעֲשֵׂה, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִצִּילֵנִי מִמִּקְרָה בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אֲבִינוּ, מְלֶכֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חַזֵּק, שֹׁמֵחַתִּי אֵלֶיךָ כָּפִי,
 הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הַצֵּל לְקוֹחִים לַמּוֹת,
 הַצֵּל גִּרְדָּף וְחַיֵּב כְּמוֹנֵי, הַצִּילֵנִי מִן הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, תֵּן לִי
 תְּקוּהָ וְלֹא אֶבְדְּ חַס וְשָׁלוֹם, כִּי מִה בַּצַּע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל
 שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפְרָה, הַיֹּגִיד אֲמַתְךָ. דָּלוּ עֵינַי לַמְרוֹם, יְהוֹה
 עֲשֵׂקָה לִי, עֲרַבְנִי, עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֵׂקֵנִי זָדִים, כִּי
 אֵין לִי שׁוֹם כַּח אֶלָּא בְּפִי, אֵין לִי שׁוֹם מְנוֹם וּמִכְבֹּחַ כִּי
 אִם עֲלֶיךָ לְבַד, עַל חֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים, עַל חֲמִלְתְּךָ הָאֲמִתִּית, עַל חַנּוּנוֹתֶיךָ הַנּוֹצְחִיּוֹת, וְעַל
 כַּח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים, שִׁשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת
 שְׂאִין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו. בְּהֵם תִּמְכְּתִי יִתְדוֹתַי, בְּהֵם אֲשַׁעֵן
 וְאֶסְמְךָ, בְּזִכּוֹתֶם וּכְחֵם אֶכְבֹּחַ וְאֶקְוֶה, כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי
 לְשְׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידֶיךָ לְרָאוֹת שַׁחַת, אֶהְיֶה יְהוֹה מִלְּטֵנִי,
 אֶהְיֶה יְהוֹה פְּרִנִּי, רְאֵה מְסַכֵּן כְּמוֹנֵי, מוֹרֵף בְּלֵב יָמִים, תְּהוֹם
 אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צַנּוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְדֶיךָ עָלַי עָבְרוּ.
 צוֹד צְרוּנִי כַּצֶּפֶר, אֵיבִי חָנָם. צְמַתוֹ כְּבוֹד חַיִּי, וַיְדוּ אָבֵן בִּי,

צָפוּ מִיּוֹם עַל רֵאשִׁי, אִמְרַתִּי נִגְזַרְתִּי. קְרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מְבוֹרַח
תַּחֲתִיּוֹת, קְרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מְבוֹרַח תַּחֲתִיּוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! מָלֵא רַחֲמִים, מָלֵא
חֶסֶד חֲנּוּם, מָלֵא חֲנִינּוֹת, מָלֵא רַחֲמָנוֹת, מָלֵא טוֹב,
מָלֵא רְצוֹן, כְּבֹר קִבְּלָנוּ עָלֵינוּ לְקַרְא אֵלֶיךָ תְּמִיד, וְהִנְנִי מְקַיֵּם
קִבְּלָתְנוּ, וְהִנְנִי קוֹרְא אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שְׁפָל בְּזוּה, מִמְּקוֹמוֹת
מְגֻנִים כְּאַלְהָה, מִמְּעַמְקִים קְרָאתֶיךָ יְהוָה, מִמְּעַמְקֵי עַמְּקִים, מִן
הַמַּצַּר קְרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמַרְחֵב יְהוָה. וְאִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים
יִרְדְּנוּ לְמָקוֹם שִׁירְדָנוּ, וְיִרְדְּנוּ עִכְשָׁו בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא לְמָקוֹמוֹת
נְמוּכִים וְשְׁפָלִים מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא יִרְדּוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכְכֶם מֵעוֹלָם,
כְּמוֹ שְׁפַתוֹב: וְתִרְדַּר פְּלָאִים, אֵין מְנַחֵם לָהּ. אַף עַל פִּי בֶן,
אֵין אָנוּ מִיֹּאשִׁים עֲצֻמְנוּ חֵם וְשְׁלוֹם בְּשׁוּם אַפֵּן בְּעוֹלָם כָּלָל.
כִּי כְּבֹר הַבְּמַחֲתָנוּ לְהַשִּׁיבָנוּ מִמְּצוּלוֹת יָם, כְּמוֹ שְׁפַתוֹב: אָמַר
אֲדֹנָי, מִבְּשֵׁן אָשִׁיב, אָשִׁיב מִמְּצוּלוֹת יָם, וּכְתִיב: וְאַף גַּם
זֹאת בְּהִיוֹתְכֶם בְּאֶרֶץ אֲיִכִּיהֶם, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גִעַלְתִּים
לְכַלְתֶּם, לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּכֶם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! פְּתַח פִּיךָ לְאַלֵּם כְּמוֹנִי, וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים
מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, בְּאַפֵּן שְׂאוּכַל לְנַצַּח אוֹתְךָ,
לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמֶיךָ הִרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ
הָעֲצוּמִים אֶת אֵלוֹ הָעֲשָׂרָה קְפִיטֵל תְּהִלִּים שְׁאִמְרַתִּי לְפָנֶיךָ,
כְּאֵלוֹ אִמְרָם דְּוֹד הַמְּלֶכֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֲצֻמוֹ, וְאַף עַל פִּי

שאיני יודע לכוון שום כונה מהכונות העצומות והנוראות
 שיש באלו העשרה מזמורים יהי רצון מלפניך יהוה אלהי
 ואלהי אבותי, שתהא חשובה לפניך האמירה בפה לבד,
 כאלו השגתי וכונתי כל הסודות והכונות שיש בהם ויהיו
 אמרי לרצון לפני אדון כל. והנני משליך יהבי עליך, והנני
 מקשר עצמי לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים
 האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, (ובפרט להצדיק
 יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו אמן) ועל
 דעתם ועל כונתם אמרתי כל אלו העשרה קפיטל תהלים,
 ובזכותם וכחם אזכה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה
 שנאמר בהם ספר תהלים, שהם שיר פשוט, בפול, משלש,
 מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות
 וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם אל אלהים
 (כזה): אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים
 במספר תפ"ה [ארבע מאות שמונים וחמש], במספר תהלים. בכח
 אלו השמות תזכני להוציא כל הטפות קרי לבטלה מבטן
 הקלפה שבלעם, אשר מספר שמה עם האותיות עולה
 תפ"ה, שהיא בקלפה כנגד קדשת ספר תהלים, ובכח אלו
 העשרה מזמורי תהלים תעורר השני שמות הקדושים אל
 אלהים, ותהרג ותשבר ותכניע ותעקר ותכלה ותבטל את
 הקלפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה להפליט כל הטפות
 הקדושות מבטנה וקרבה, ותמחה שמה וזכרה מן העולם,

ותקנים מקרא שכתוב: חיל בלע ויקיאנו, מבטנו יורישנו אל, ותהרג כל הקלפות שנבראו על ידי אלו הטפות, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה, וכל הניצוצות הקדושים שבלעו על ידי פגם חטא זה, כלם תוציאם ותחזר ותקבצם בקדשה שנית. ותזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים באהבה תמיד, ונזכה לעסק כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים באמת ובלב שלם, באפן שנוזפה לברא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאזלין ערטילאין על ידי עוונותינו הרבים, על ידי פגם הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה.

רבונו של עולם, אמיץ כח ורב אונים, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באפן שנוזפה לתקן פגם הברית, פגם טפי המח. בין מה שפגמנו בזה בשוגג, בין במזיד, בין באנס, בין ברצון, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, ונזכה לתקן כל הפגמים בשלמות בחיינו, בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה, ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם, גחל נובע מקור חכמה, אשר אני מכתת רגלי וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה בשביל לבוא הנה להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה, אשר הבטיחנו בחייו הקדושים, לעמד בעזרתנו סלה תמיד, כשנבוא על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה ונאמר אלו העשרה קפיטל תהלים, והנה

עשיתי מה שמוטל עלי, עשה מה שעליך) ומחל לי וסלח לי וכפר לי על כל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך ברמ"ח איברי ושם"ה גידי, במחשבה דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר פחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה בלה, והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. הרב בכסני מעוני ומחטאתי טהרני. תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני ומשלג אלבין. תשמיעני ששון ושמחה, תגלגלה עצמות דבית הסתר פניך מחטאי, וכל עונתי מחה. מחה פשעי למענך באמור: אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור, ותמלא עלי ברחמים, ותהיה בעזרי תמיד, בזכות וכח הצדיקים האמתיים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותתן לי כח להתגבר על יצרי ולכף ולשבר את תאותי, ולא אפגם עוד מה שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לבסלה, אם און פעלתי לא אוסיף, כי כבר הכטחתנו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה, להנצל להבא ברחמיך האמתיים מן היצר הרע וכת דילה, (ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובפרט על מקום ציון הקדוש הזה, עזרני בזכות הצדיקים הגנוזים פה), ורחם עלי ותן לי כח וגבורה מאתך, שאזכה להתגבר ולכבש את יצרי תמיד, עד שאזכה

בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרְשׁוֹ וְלִסְלָקוֹ וּלְבַטְלוֹ מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד
 עוֹלָם, כִּי כָּבֵד כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי, וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה. כָּשָׁל בְּעוֹנֵי
 כַּחַי, וְעֲצָמַי עֲשִׂשׁוּ, עַד אֲשֶׁר כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל.

רַחֵם עָלַי, אָבִי אָב הַרְחֵמוֹן, רַחֵם עָלַי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, חוּם
 וְחַמֵּל עָלַי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָחָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָקָה.
 רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, אֵל יִפֹּל דָּמִי אֶרְצָה
 לְפָנֶיךָ, אֵל תַּתֵּן לְשַׁחַת גַּפְשִׁי, הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 תְּשׁוּעָתִי, תִּרְנֵן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ, חוֹסֵה עָלַי כָּרֹב רַחֲמֶיךָ, כָּרֹב
 חֶסֶדֶיךָ, יִהְיֶה נָא מַעֲיָד וְחַנּוּנוֹתֶיךָ עַל עֲלוֹב גַּפְשׁ כְּמוֹנִי, עַל
 גִּרְדָּף כְּמוֹנִי, עַל מְלַכְלֶךְ בַּחֲטָאִים כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶר דַּעְיָה
 חֶסֶר עֲצָה כְּמוֹנִי, כִּי לֶךְ לְבַד עֵינַיִנו תְּלוּיוֹת, לֶךְ לְבַד רַעֲיוֹנֵי
 צוֹפְיוֹת, דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, עֲזֹר נָא הוֹשִׁיעָה נָא, חוּם וְחַמֵּל
 נָא עָלַי, וְהוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת וּבְלֵב
 שָׁלֵם, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם,
 כְּחֶסֶדְךָ חַיִּינִי, וְאַשְׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ. יָב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים,
 וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקֶרְבִּי.

וּבְכוֹן, יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲדוֹן
 הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּהָ, אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ אֵין שׁוֹם עֲצָבוֹת כָּלֵל
 לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: הוֹד וְהַדָּר לְפָנֶיךָ, עֵז וְחֲדוּהָ בְּמִקּוּמוֹ,
 שְׂתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.
 מְשִׂמַּח גַּפְשׁוֹת עֲגוּמִים, שְׂמַח גַּפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, הַעֲלוּבָה

מֵאֵד, הָעֵיפָה וְהַצְמָאָה וְהָרַעְבָּה אֵלֶיךָ מְאֹד. הֵסֵר מִמֶּנִּי יָגוֹן
וְאַנְחָה, שִׁמַּח גִּפְשׁ עַבְדְּךָ, כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֶשְׂא. תוֹדִיעַנִי
אֶרְח חַיִּים, שִׁבַּע שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח.
הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. שִׁבְעֵנִי מִטּוֹבְךָ,
וְשִׂמַּח נִפְשִׁי בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לְבִי לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת, עוֹרָה
כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַגָּבֹל וְכִנּוֹר, אֶעִירָה שָׁחַר. זָכְנוּ לְכָל הָעֲשָׂרָה
מִיְמֵי נְגִינָה דְקַדְשָׁה, שֶׁהֵם מְכַנְיָעִים וּמְתַקְנִים פָּנִים הַבְּרִית,
כְּאִמּוֹר: אֶבְרַךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אֵף לִילוֹת יִסְרוּנִי
כְּלוֹתַי. לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה. בֵּית
וְהוֹן נִחַלַת אָבוֹת, וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׁכַּלַת. יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה
חֲסִדּוֹ, וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי. לְמַנְצַח אֵל
תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ.
אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּלַּיְלָה, עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי. הַיֵּאֱכַל
תִּפְּל מִכְּלֵי מֶלֶח, אִם יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת. פֶּן תִּתֵּן לְאַחֲרִים
הוֹדְךָ, וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי, וְלֹא אֶמַר אֵינִי אֱלֹהֵי עֲשֵׂי גוֹתֵן
זְמִירוֹת בַּלַּיְלָה. שְׁקֵר הַחֹן וְהַבֶּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יֵרָאֵת יְהוָה הִיא
תִּתְהַלֵּל. וְנֶאֱמַר: הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקַדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְוֵעַ
עֵזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרוֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ
שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּגַבֵּל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחּוֹל, הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֶגְב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כֹּל הַנְּשָׂמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

רבונו של עולם, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם
 לקבץ גליותינו, וקרב פזורנו מבין הגוים, ונפוצותינו
 כנס מירכתי ארץ, וקבץ נדחינו יחד מארבע כנפות הארץ
 לארצנו, וקיים בנו מקרא שפתוב: ושב יהוה אלהיך את
 שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה
 אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך
 יהוה אלהיך ומשם יקחך. והביאך יהוה אלהיך אל הארץ
 אשר ירשו אבותיך וירשתה, והיטיבך והרבך מאבותיך.
 ונאמר: גאם אדני יהוה, מקבץ נדחי ישראל, עוד אקבץ עליו
 לנקבציו. ונאמר: בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס,
 ותמהר ותחיש לגאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה
 את בית קדשנו ותפארתנו, והביאנו לציון עירך ברנה,
 ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, כמו שכתוב: ופדווי
 יהוה ישוכון וכאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם, ששון
 ושמחה ישיגו ונסו יגון אנחה. ונאמר: כי בשמחה תצאו
 ובשלום תובלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל
 עצי השדה ימחאו כף. ונאמר: כי נחם יהוה ציון, נחם כל
 חרבותיה, וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה, ששון
 ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה. שמחו ביהוה וגילו
 צדיקים והרנינו כל ישרי לב. אור זרוע לצדיק, ולישרי לב
 שמחה. שמחו צדיקים ביהוה, והודו לזכר קדשו. אמן נצח
 סלה ועד.

זאת התּפִּלָּה מְצִאנוּ בְּאַמְתַּחַת הַכְּתָבִים וְהִיא מְעַט הַכּוּמָה
וְרַב הָאִיבוֹת

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלוֹת וְסִפַּת כָּל הַסְּבוֹת, אֲנִתָּ
לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מְנָה, דְּלִית
מִחְשְׁבָה תְּפִיסָא כְּךָ כְּלָל, וְלִךְ דּוּמִיָּה תְּהֵלָה, וּמְרָם עַל
כָּל בְּרָכָה וְתְּהֵלָה. אוֹתָךְ אֶדְרֵשׁ, אוֹתָךְ אֶבְקֵשׁ שְׁתַּחֲתֹר
חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוּשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד
הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בְּמָקוֹם שְׁאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לִּי,
יִוְדַע תְּעֲלוּמוֹת, וּבְדְרָךְ וּנְתִיב הַזֶּה תֵּאִיר עָלַי אוֹרְךָ, לְהַחְזִירֵנִי
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן
מִבְּחַר הַבְּרוּאִים, לְבָלִי לְחֹשֵׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחְשַׁבְתִּי חוּץ
וְשׁוּם מִחְשַׁבְתִּי וּבְלִבּוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמִחְשַׁבְתִּי
זְכוֹת צַחוֹת וְקִדּוּשׁוֹת בְּעִבּוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת בְּהִשְׁתַּחֲוֶתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ.
הֵט לְבִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
וּמִמְצוּלוֹת יָם תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גְּדוֹל חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת
יְהוָה בְּהֵרֵף עֵינַי, לְאוֹר כְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי הַיּוֹתֵי עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה. וְאַזְכֶּה לְחַדֵּשׁ נְעוּרַי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁךְ, לְהַחְזִירֵם
אֶל הַקִּדְשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא.
וְאַזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, כִּלּוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד,
אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד:

מאמר מספר ליקוטי מוהר"ן על חודש אלול
אם יזכה שירגיש באמת כאב חטאיו, הינו פשימול את
ערלת לבבו – כי כל זמן שלבו ערל ואטום, אי אפשר
לו להרגיש באמת, רק פשימול את ערלת לבבו, ויהיה לו
חלל בלב, ואזי ירגיש לבבו באמת גדל כאבו, ויצטער ויתחרט
באמת, ואזי מגדל החרטה ירגישו גם כל הלכבות של כל
הטפות שנמשכו ממנו, ולכל מקום שנמשכו, ירגישו שם
במקום שהם, הן אותם שנמשכו ממנו ונתהוו מהם בניו
ממין בני-אדם, והן אותם שנמשכו ממנו למקום אחר, חס
ושלום, וגם שם יש להם לב ושאר איברים. ואזי, פשימול
את לבבו וירגיש לבבו גדל כאבו, ויתחיל להצטער ולהתחרט
באמת, אזי ירגישו שם כל הלכבות של הטפות, ויתודע
להם האמת היאך הם מטלים במקום טגופות בשאול תחתית.
כי מתחלה נדמה להם שטוב להם, כי הן מזיקי עלמא, רק
אחר-כך, בפשמול לבבם על-ידי שנמול לבב אביהם, אזי
מרגישין היכן הם, ומתחילין לקונן ולהצטער, ונעשה שם
רעש גדול ביניהם. וזהו (דברים ל): ומל ה' אלקיך את לבבך
ואת לבב זרעך; הינו פשימול ה' את לבבו, ימול גם לבב
זרעו. ולהיכן שנמשך הזרע, הן למין בני-אדם, אזי מחיבים
בניו, שירגישו גם-כן הרהור תשובה על-ידי שנמול לבב
אביהם, וכן אם נמשך למקום אחר, חס ושלום, אזי ימולו
שם הלכבות וירגישו בנ"ל. והזמן המסגל לזה הוא

חֲדָשׁ אֱלוֹל, כִּי אֱלוֹל רְאִשֵׁי־תְבוֹת: אֶת לְכַבֵּד וְאֶת לְכַב; הֵינּוּ שְׂיִמּוּל ה' אֶת לְכַבּוּ וְאֶת לְכַב סְתָם, הַתְּלוּי בּוֹ, לְהִיכֵן שְׁנַמְשָׁךְ בְּנ"ל. הֵינּוּ הֶלֶב שֶׁל הַטְּפוֹת לְאִיזָה מְקוֹם שְׁנַמְשָׁכוֹ, אִם שְׁנַמְשָׁכוֹ וְנִתְהוּוּ מֵהֶם בְּנִיּוֹ מִיֵּן בְּנֵי־אָדָם, וְהֵן שְׁנַמְשָׁכוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם, לְמְקוֹם אַחֵר, וְגַם הֵם בְּנִיּוֹ וְהֵם תְּלוּיִים בּוֹ. וְעַל־כֵּן כְּשֶׁנִּפְטָר הָאָדָם, הֵם הוֹלְכִים אַחֵר הַמְּטָה וּמְקוֹנְנִים עֲלָיו, כְּמוֹ בְּנֵי מִמָּשׁ מִמִּין אָדָם, אֲךָ שְׁזָה שֶׁהֵם הוֹלְכִים וּמְקוֹנְנִים אַחֲרָיו הוּא לוֹ לְבַזְיוֹן וּלְחִרְפָּה גְדוֹלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. רַחֲמָנָא לְצַלָּן מְעַנְשִׁים הֶלְלוּ, כִּידוּעַ:

תפלה נוראה לימי אלול

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲזָרְנִי וּתְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, שְׁאֹכֶה מְהֵרָה לְהַרְגִּישׁ בְּאַמַּת כְּאֵב חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים וְהָעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד עַד גְּבַהֵי שָׁמַי שָׁמַיִם, וְעִמְקוֹ מִתְּהוֹם רָבָה וְכִבְדוֹ מְחֹל יָמִים וְרַבּוֹ מְעַפֵּר הָאָרֶץ וְעִצְמוֹ מְשַׁעֲרוֹת רְאִשֵׁינוֹ וְגִבְהוֹ מְנַשְׁמַת רוּחַ אִפְנוֹ, וּבְכֹרֵט הַחֲטָאִים שֶׁל פָּגָם הַבְּרִית, פָּגָם טְפֵי הַמּוֹחַ, שִׁיִּצְאוּ מִפְּנֵי לְבַטְלָה כְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאֵנֶם וּבְכֹרֵצוֹן, אֲשֶׁר אִם הֵייתִי מִתְּחִיל לְהַרְגִּישׁ עֵצֶם הַכְּאֵב שֶׁל הַפָּגָם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֵינִי יוֹדֵעַ אִם הֵייתִי יָכוֹל לְחַיּוֹת אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ

הַאֲמִתִּיִּים עֵצִים הַפֶּגֶם הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל־יְדִי־זָה מֵאֲרִיכֵן חֲרַבֵּן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמַעַכְבְּוֵן הַגְּאֻלָּה וּמוֹרִידֵן אֶת הַשְּׂכִינָה בְּגִלוֹת
 חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וּמְשִׁיכֵן נְשָׁמוֹת עֲרֻטְלָאִין בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת
 וְנִבְרָאִין מִכָּל טָפָה וְטָפָה מְזִיקֵי עֲלָמָא רַחֲמָנָא לִיצְלָן, רַחֲמָנָא
 לִיצְלָן. וְשָׂאֵר פְּגָמִים עֲצוּמִים וְנוֹרְאִים הַנֶּעֱשִׂים עַל־יְדִי־זָה,
 כִּי כָּל הַתּוֹרָה תְּלוּיָה בְּתִקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא יְסוּד הַכֶּלֶל. וּבְעֶזֶן
 זֶה פּוֹגְמִין בְּכָל הַכָּ"ב אֶתְּוֹן דְּאוֹרֵי־יְתָא שֶׁהַטָּפָה כְּלוּלָה מֵהֶם
 וְכו' וְכו'. וּבְאִמַּת לְבִי אָטוּם וּמְכַלְכֵּל וּמַעְקָם כָּל־כֶּף, עַד
 שְׂאִינִי מְרַגֵּשׁ כָּלֵל כְּאֵב עֲוֹנוֹתֵי הָעֲצוּמִים וְהַרְפִּים וְהַגְּדוֹלִים
 מְאֹד מְאֹד, אִפְלוּ כְּשִׂאֲנִי מְדַבֵּר מֵהֶם. אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי לִי
 וַי לִי, וְאִם אוֹמֵר אֶלֶף פְּעָמִים אוֹי לִי וַי לִי, עַדִּין אֵינִי
 מְרַגֵּשׁ כָּלֵל. מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶתְאוּנֵן, מָה אוֹמֵר
 מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְמַדֵּק. אֵךְ אַתָּה מְרַחֵם עַל כָּל בָּשָׂר וְאַתָּה
 צוֹפֶה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְאַתָּה עֲתִיד לְתַקֵּן אוֹתָנוּ
 כְּלָנוּ כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. עַל בֵּן שִׁטְחֵתִי אֵלֶיךָ כִּפִּי, גּוֹאֵל חֲזֹק
 הִיָּה בְּעֶזְרִי, וְלִמְדֵנִי וְהוֹרֵנִי בְּכָל־עֵת, בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה אִפְּן
 אֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאִמַּת מִרַע לְטוֹב מִמּוֹת לַחַיִּים, כִּי מִר
 לִי מְאֹד. אָבִי יוֹצְרִי וְגוֹאֲלִי וּפוֹדֵי, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי חַיֵּשׁ קַל
 מִהֲרָה שְׂאֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאִמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּמֵל אֶת
 עַרְלַת לְבִי הָרַע, וְתַפְתַּח אֶת לְבִי בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ
 כְּאֵב וּמְכַאוֹב עֲוֹנוֹתֵי הָעֲצוּמִים, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְצַעֵק מִן הַלֵּב

זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה כְּמוֹ שֶׁרְאוּי לִי לְזַעֵק וּלְצַעֵק עַל עֲוֹנוֹת
 רַבִּים וּגְדוֹלִים כְּאַלֶּה, אוֹי אוֹי אוֹי, וְאַזְעֵק וְאַצְעֵק וְאַשׁוּע
 אֵלַיךְ בְּאַמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְרָה מִקִּירוֹת הַלֵּב,
 עַד שִׁירְגִישׁוּ גַם כָּל הַלְּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ מִמֶּנִּי
 לְכָל מְקוֹם שֶׁנִּמְשְׁכוּ, הֵן אוֹתֵן הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ בְּהִתֵּר וְנִתְהוּוּ
 מֵהֶם בְּנֵי שִׁיחֵי לְאַרְךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, הֵן לְהַבְדִּיל אוֹתֵן
 הַטְּפוֹת שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה בְּשׁוּגַג אוֹ בְּמִזִּיד, וְנַעֲשֶׂה מִכָּל
 טָפָה וְטָפָה מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה, אוֹי לִי וַי לִי, וְכֻלָּם יִהְיֶה נִמּוּל
 לְבָבָם וַיִּרְגִישׁוּ כָּלֵם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֵת עֲצָם כְּאַבֶּם וְצַעֲרָם,
 וְהִכֵּן הֵם מִנְחִים בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, בְּמִקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים שֶׁלֹּא
 נָתַן לְהַזְכֵּר, וַיִּהְיֶה נַעֲשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בֵּינֵיהֶם, וַיִּתְעוֹרְרוּ כָּלֵם
 לְשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמַּת, וַיִּתְחִילוּ לְהִתְנַעֲנַע וּלְהִצְטַעַר
 וּלְכַסֵּף בְּאַמַּת לְהִתְתַּקֵּן וּלְשׁוּב אֶל יְהוָה בְּאַמַּת, עַד שֶׁתְּעוֹרֵר
 רַחֲמֵיךְ הַטּוֹבִים, רַחֲמֵיךְ הַגְּנוּזִים, רַחֲמֵיךְ הַפְּשׁוּטִים, רַחֲמֵיךְ
 הַרַבִּים, עָלֵי וְעַלֵּיהֶם. וְתַעֲסַק בְּתַקוּנָנוּ וְתַגְּאֵלְנוּ מִהֲרָה מִבְּאֵר
 שַׁחַת, מִפְּטִיט הַיּוֹן, וּמִכָּל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְהַמְּקַלְקָלִים,
 מִכָּלֵם תַּגְּאֵלְנוּ וְתַפְדְּנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִתְקַנְנוּ, וַיִּשִׁיב
 הַמֶּלֶךְ אֵת נִדְחָיו מִהֲרָה, כִּי אַתָּה חוֹשֵׁב מִחֲשׁבוֹת לְכָל יַדָּח
 מִמֶּךָ נִדָּח, וּמִל אֵת לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה אֵת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב,
 וּמִל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת לְבַבְךָ וְאֵת לֵבב זְרַעֲךָ לְאַהֲבָה אֵת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ, אֵל חַי חֲלֹקְנוּ צוּרֵנוּ, צִוֵּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת
שְׂאֵרֵינוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַתְּ בְּבִשְׂרָנוּ.
זַבְּנֵי מְהֵרָה לְמוֹל אֶת עַרְלַת לְבָבִי וּלְכַב זִרְעִי, וּבִפְרָט בְּיָמֵי
אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, זַבְּנֵי מַעְתָּה שְׂאֵזְפָה לְהַכִּין עֲצָמֵי בְּאֵמַת,
בְּאֶפֶן שְׂאֵזְפָה בְּיָמֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים שְׂיִהְיֶה נִמּוֹל בְּשִׁלְמוֹת
לְבָבִי וּלְכַב זִרְעִי בְּאֵמַת, עַד שְׂאֵזְפָה בְּחַיִּים חַיּוֹתֵי שְׂיִתְקַנּוּ
אוֹתֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם בְּשִׁלְמוֹת, אוֹתֵי וְאֵת זִרְעֵי וְאֵת כָּל
הַתְּלוּיִם בִּי לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְלֵם וְלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם
וְעַד, וְלֹא אֵעוֹל בְּכִסּוּפָא קַמְךָ. וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַחֲטֹאת
לְרַבֵּץ עַל פֶּתַח קַבְרֵי חֵם וְשִׁלּוֹם, רַק אֵזְפָה לְתַקֵּן הַכֹּל
בְּחַיִּים חַיּוֹתֵי, בְּכַח וּזְכוֹת הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, כִּי אֵין לִי שׁוֹם
תִּקְוָה וּסְמִיכָה כִּי אִם עֲלֵיהֶם לְבַד, וּבְכַחֶם וְהַבְּטָחָתֶם אָנוּ
מְצַפִּים עֲדִין לְכֹל טוֹב. מְלֵא רַחֲמִים, חוּס וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי
מִחַרְפוֹת וּבְזִיוּנוֹת, שְׁלֵא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם מְזִיק וּמִשְׁחִית
לְהִתְקַרֵּב אֵלַי בַּעַת מִיתַתִּי, וְלֹא יִלְכוּ אַחַר מִטַּתִּי חֵם וְשִׁלּוֹם,
רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרַשֶׁם מִמֶּנִּי וּתְבַטְּלֵם בְּבִטּוֹל גְּמוּר
מַעְתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַחוּס עָלַי בְּחִמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְחִנּוּנוֹתֶיךָ
הַעֲצוּמִים, שְׂאֵזְפָה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי. וְתַחוּס
וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי עַל הַכֹּל בְּחַיִּים חַיּוֹתֵי, בְּאֶפֶן שְׁלֵא יִהְיֶה
עָלַי שׁוֹם דִּין וּמִשְׁפָּט אַחַר כֶּךָ. אִם אֲמַנֵּם יִדְעֵתִי בְּאֵמַת כִּי
אָנִי רַחוּק מִישׁוּעָה כְּזוֹאת, כִּי בְּמָה יִזְכֶּה נֶעַר כְּמִנֵּי לְזֶה, אֲךָ
עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנִי בּוֹטָח וְעַל חֶסֶדְךָ אָנִי נִשְׁעָן, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ

אֲנִי מְקוּהָ וְלִישׁוּעַתְּךָ אֲנִי מְצַפֶּה, בְּכַח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים
אֲמִתִּים שְׁבָדוֹרְנוּ, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי, וְעַלֵּיהֶם
אֲנִי נֹשְׁעִים, בְּהֵם תְּמַכְתִּי יִתְדוֹתֵי לְשֵׁאל כָּל אֱלֹהִים
מִלְּפָנֶיךָ. עַל כֵּן עֲדִין אֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וּמְקוּהָ וּמְיַחַל לִישׁוּעַתְּךָ
הַגְּדוֹלָה, שְׁאִזְכֶּה מְהֵרָה לְכָל מֵה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, כִּי אֶתֶּה
צוֹפֵה לְרֹשַׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ. וְאִם אֲנִי מִתְמַהֵמָה הִרְבֵּה לְשׁוֹב,
וְעוֹד הוֹסַפְתִּי קְלָקוּלִים וְעוֹנוֹת הִרְבֵּה גְדוֹלִים וְעִצּוּמִים בְּכָל
יוֹם, אֶף־עַל־פִּי־כֵן עֲדִין אֲנִי מְחַבֵּה בְּכָל יוֹם שֵׁיבֵא גְּאֻלְתִּי
וּפְדוּת נַפְשִׁי, שְׁאִזְכֶּה מְהֵרָה לְהִתְעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי וְלָקוּם מִנְּפִילְתִּי
וְלַעֲמֹד מִיִּרְדוֹתַי וְלַחֲיוֹת מִמִּיתָתִי, וְלָשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שָׁלֵם לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, אֲנִי וְזֵרְעִי וְזֵרַע זֵרְעֵי וְכָל
זֵרַע עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת ה', הַתְּגָלוֹת נִפְלְאוֹ מִסּוּד גְּדֻלַּת הַתְּנַא

הַאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי ז"ל:

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הִבְטִיחַ שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח תּוֹרַת מִיִּשְׂרָאֵל
עַל יְדוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבּוּתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה (שַׁבַּת
קַלַּח:): כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוּתֵינוּ לְכַרְם בִּיבְנָה, אָמְרוּ: עֲתִידָה תּוֹרַת
שְׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שְׁלֵא
תִשְׁתַּכַּח, שְׁנַאֲמַר: כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ. וְכַמְבָּאָר בְּזִהַר
(נִשְׂא דף קכד:): בְּהֵאִי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סֵפֶר הַזִּהַר יִפְקוּן בֵּה מִן

תקון תפלה לל"ג בעומר **הבללי**

סז

גְּלוּתָא. וְעַתָּה בּוֹא וּרְאֵה וְהִבֵּן נִפְלְאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל תּוֹרַתְנוּ
הַקְדוּשָׁה: כִּי עַל־כֵּן סָמַךְ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עֲצָמוֹ עַל זֶה
הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ", כִּי בְּאֵמֶת בָּזָה הַפְּסוּק
בְּעֲצָמוֹ מִרְמֹז וְנִסְתָּר סוּד הַזֶּה, שְׁעַל־יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאי,
שֶׁהוּא רֶשֶׁב"י, עַל־יְדוֹ לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי סוֹפֵי
תִּבּוֹת שֶׁל זֶה הַפְּסוּק: כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ – הֵם אוֹתוֹת
יוֹחָאי. וְזֶה שְׁמִרְמֹז וּמְגִלָּה הַפְּסוּק, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ
– מִפִּי זִרְעוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ מִפִּי זִרְעוֹ שֶׁל זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא מִרְמֹז
וְנִסְתָּר בָּזָה הַפְּסוּק שֶׁהוּא הַתָּנָא יוֹחָאי כִּי עַל יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל
יוֹחָאי שְׁמִרְמֹז בָּזָה הַפְּסוּק בְּסוֹפֵי תִּבּוֹת כַּנִּל, שֶׁהוּא רֶשֶׁב"י,
עַל־יְדוֹ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, כִּי בִזְהַר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כַּנִּל:
וְדַע, שְׁסוּד רַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּעֲצָמוֹ הוּא מִרְמֹז בְּפְסוּק אַחֵר. כִּי
דַע, כִּי הַתָּנָא הַקְדוּשׁ רַבֵּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דניאל ד):
עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמַיָּא נְחִית – רְאִישֵׁי תִּבּוֹת שְׁמַעוֹן וְכו':

תפלה זו מיוסדת ע"פ הסוד הנורא שגילה רבינו הרה"ק ר' נחמן זצוק"ל על גדולת רשב"י
זצוק"ל, שהבטיח לישראל שלא תשתכח התורה על ידו, כי בוודאי דא יפקון מן גלותא
המבואר בתחלת בפי' לקומי מוהר"ן, ומה טוב לאומרה על קברו הק' של רשב"י
זצ"ל מי שזוכה לבוא לשם, אך גם האומרה בכל מקום לא יפסיד, כי התפשטות נשמת
הצדיק הוא בכל העולם כמובן בוודאי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמַיָּא נְחִית,
בוֹצִינָא קַדִּישָׁא, בוֹצִינָא עֲלָא, בוֹצִינָא רַבָּא, בוֹצִינָא
יְקִירָא, אַתֶּם הַבְּמַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה

מִיִּשְׂרָאֵל עַל־יְדֹכֶם, כִּי בְּזוּהַר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, וְאַפְלוּ
 בְּתוֹקָף הַהִסְתָּרָה שְׁבִתוּךְ הַסְתָּרָה בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרִית
 הַיָּמִים הָאֵלֶּה, הַבְּטַחְתֶּם שְׂאֵף־עַל־פִּי־כֵן לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה
 מִפִּי זְרַעְנוּ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב, וְאַנְכִי הַסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם
 הַהוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד
 כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעו, וְהִנֵּה עָתָה הִגִּיעוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר
 אֵין לָנוּ בָהֶם חֶפֶץ, כִּי אַרְךְ עָלִינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלִינוּ
 הַשְּׁעֵבֹד, וּבְכָל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים וְדֹלִים, וּמָטָה יְדִינוּ מְאֹד,
 כִּי אֲזֻלַּת יָד וְאַפְסַם עֲצוּר וְעֹזוּב כִּי נִשְׁאַרְנוּ בִּיתוּמִים וְאֵין
 אָב, וְאֵין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ. וְהִנֵּה בְּתוֹקָף סוּף הַגְּלוּת הַפּוֹר
 הַזֶּה, וּבְכֹר הַתְּחִיל לְהַתְּנוּצֵץ הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ מִימֵי הָאֱלֹהִי
 הָאֵר"י זְכָר צְדִיק לְבָרָכָה, וְעַמּוּד בֵּית־יִשְׂרָאֵל מִשְׁתוֹקְקִים
 וּמְתַנַּעְגְּעִים מְאֹד לְהֵשֶׁם יִתְפָּרֵךְ, וְהַכֵּל חֲפָצִים לִירְאָה אֶת
 שְׂמֵךְ בְּהַשְׁתוֹקְקוֹת נִמְרָץ וְנִפְלָא, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כּוֹזֵאת מִמִּי
 קָדָם, "הַקִּיצוֹתִי וְעוּדֵי עַמּוּד", כְּאֵתִי עַד קֵץ כָּל הַדּוֹרוֹת
 וְעוּדֵי עַמּוּד, עַדִּין אָנוּ אֲחוּזִים בָּךְ, וּמִשְׁתוֹקְקִים לְעַבּוֹדְתֶךָ
 בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ. אֲבָל אֶף־עַל־פִּי־כֵן, גַּם גְּדַל רְחוּקָנוּ מִמְּךָ
 בְּעֵתִים הַלָּלוּ הוּא גַם כֵּן בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי מִבְּעֵנוּ בִּינוֹן מְצוּלָה
 וְאֵין מְעַמֵּד בְּאֵנוּ בְּמַעֲמָקֵי מִים וְשִׁבּוֹלֶת שְׂמִטָּתָנוּ. וְרֵאָה אֶת
 עַמּוּד יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד, אֲשֶׁר אִי־אֶפְשֶׁר לְכַאֵר וּלְסַפֵּר
 גְּדַל הַתְּנָרוֹת הַבַּעַל דְּבָר אֲשֶׁר הַתְּנָרָה בָּנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר

תְּקוּן תפלה ל"ג בעומר הַבְּלָלִי

סט

הפיל אותנו מאד. והנה אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה. אך באתי לספר ולצעוק עלי ועל נפשי, על עוצם רחוקי מהשם יתברך, ועוצם פגמי ועונותי הרבים ופשעי העצומים, ועל אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים, כי איני יודע שום דרך איד להחזיר לי הכח דקדושה, ואיד לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיד ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים כאלה. לא ידעת נפשי אנה אני בא, אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלמתי, ואומר להרים פסוני ולגבעות גפלו עלי. אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, על פן אמרתי שעו מני אמרר בכבי אולי יחום אולי ירחם, כי אין מעצור ליהוה להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלה לפניו, כמו שכתוב, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. ומי יאמר לך מה תעשה, על פן באתי בעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל ומטורף, עני וכואב, לצעוק ולצעוק לפני הדרת קדשתכם:

רבי רבי רבי, אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו, נהירו דבוצינא דאורייתא, עורה למה תישן, איד תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת להסתפל

תקון תפלה ל"ג בעומר **הכללי** ע

וְלִרְאוֹת בְּמִרְרוֹת צָרוֹת נִפְשָׁנוּ, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" קוֹמוּ יְשִׁינֵי מַכְפָּל לְסַעְדֵינוּ. צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם, קוֹמוּ בְּעִזְרַתְנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכְכֶם עָלֵי הַחוּטָא וְהַפְּגוּם הַמְּלֵא חַטָּאִים מִכֶּף רִגְלֵ וְעַד רֵאשׁ. אַתֶּם יַדְעֶתֶם אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאָתְנוּ מִיּוֹם גְּלוּת הָאָרֶץ עַד הַנְּהָ, כָּל מָה שֶׁעָבַר עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל בְּכֻלְלוּיּוֹת וּבְפִרְטוּיּוֹת, מָה שֶׁעָבַר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבְפִרְט מָה שֶׁעָבַר עָלֵי מִיּוֹם שֶׁנֶּאֱצְלָה [לו] וְנִבְרָאָה [או] וְנוֹצְרוּ וְנִעֲשׂוּ נִשְׁמָתֵי וְרוּחֵי וְנַפְשֵׁי וְגוֹפֵי, כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלֵי כָּכָל גְּלָגוּל וְגְלָגוּל, וּבְפִרְט מָה שֶׁעָבַר עָלֵי בְּגוּף הַזֶּה, כָּל מָה שֶׁעָבַרְתִּי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מָה שֶׁאֲנִי זוֹכֵר עֲדִין, וּמָה שֶׁנִּשְׁכַּח מִמֶּנִּי הַיּוֹם הַזֶּה כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאָר וּלְסַפֵּר אֶפֶס קֶצֶה מֵהַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּיוֹם אֶחָד כִּפִּי מָה שֶׁנּוֹגְעִים הַפְּגָמִים בְּמָקוֹם שֶׁנּוֹגְעִים כִּפִּי שׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מָה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ עָלֵי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה (וּבְפִרְט וְכו'). מִי יוֹכַל לְסַפֵּר, מִי יוֹכַל לְשַׁעַר, מָה אֲדַבֵּר, מָה אֶתְאָוֶנֶן, מָה אֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר, וּמָה אֶצְטַדֵּק:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן בְּלֵב הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה (אם יוֹכָה לַהֲיוֹת כֹּאֲנִי עַל קִבְר רִשְׁבִּי יֵאמֵר: הַשׁוֹכֵן פֶּה). וּבְלֵב כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, לְבַל יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם מִמֶּנִּי, וְיַעֲמְדוּ בְּעַדֵי לְמַלְיָצֵי יוֹשֵׁר, לְהַפּוֹךְ בְּזִכּוֹתֵי וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצּוֹא בִּי נִקְדוּת

תקון תפלה ל"ג בעומר **הכללי** עא

טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבי אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת וכלב שלם, אי שמים הפנינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מוטבע ביון מצולה ואין מעמד פמוני:

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמוע נפלאות נוראות גדלתכם. איך מרמז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא כי לא תשכח מפיו זרעו, הוא סופי תיבות 'יוחאי', ושמכם הקדוש בעצמו מרמז בפסוק, עיר וקדיש מן שמיא נחית, אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל עלידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקודם. על-כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המרתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי, אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורכבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת להתקרב להשם יתברך, ואני

תקונו תפלה לל"ג בעומר **הבבלי** עב

בְּעֵצִים קִשְׁוִיֹּת עָרְפִי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּכָל זֶה, וְלֹא הִטִּיתִי
אֹזְנִי וְלִבִּי לְכָל זֶה. חוּסוּ עָלַי וְאַל תִּשְׁתּוּ לִב לְכָל זֶה, וְעַל
יַחַר אַפְכֶם בִּי חֲלִילָה, רַק תִּחַשְׁבוּ מִחֲשָׁבוֹת עוֹד מֵעַתָּה
לְכָל אֱהִיָּה נִדְחָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִכֶּם חֲלִילָה, כִּי עַדִּין אֵין
מֵעֲצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ גַּם בְּעַת הַזֹּאת, כִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח
עַתָּה אֲלֵא בְּפִי לְבַד. וְגַם זֶה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר לֹא עוֹב
חֲסְדוֹ וְאֲמָתוֹ מֵעַמִּי, וְנָתַן כַּח לַיַּעַף כְּמוֹנִי, לְדַבֵּר עִתָּה מְעַט
דְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְעַל־זֶה תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי, שִׁתְּרַחֲמוּ עָלַי וְתַעֲשׂוּ
אֶת אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לָשׁוּב בְּאֵמֶת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (וְלִבָּא
לְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה בְּשָׁלוֹם, וּלְדַבֵּר כָּל זֶה וְיִוְתַר מִזֶּה שֵׁם
עַל צִיּוֹן שְׁלֹכֶם הַקְּדוֹשׁ). וִיהוֹה הַטּוֹב בְּרַחֲמָיו יִשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם
וַיַּעֲזוֹר וַיִּגַּן וַיּוֹשִׁיעַ אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם, וַיַּחֲזִירֵנִי
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו מִהֲרָה, וַיֵּאחֲזֵנִי וְלֹא יִרְפֵּנִי, וְאֵל יַעֲזֹבֵנִי
וְאֵל יִשְׁשֵׁנִי בְּשׁוֹם אַפֵּן, עַד שְׁאֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלָיו בְּאֵמֶת,
וְלִהְיוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וּלְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת
כָּל אֲשֶׁר פְּגַמְתִּי, בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר עָלִיהֶם
לְבַד אֲנִי נֹשֵׁעַן לְסִדֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהִים לְפָנֵיהֶם וְלִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּעַל הַרְחָמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. "יְהוָה יִגְמֹר בְּעַדִּי יְהוָה חֲסִדְךָ
לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיד אֵל תִּרְף. הוֹצִיָּאה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת
אֶת שִׁמְךָ בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים בִּי תִּגְמַל עָלַי":

